

τῷ γάμῳ ἐνασχόλησιν τῶν διανοητικῶν προσόντων αὐτῶν· εἶνε δὲ ἀναγκαιοτάτη ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν, διότι ἄνευ τούτου γεννῶνται μέγιστοι κίνδυνοι τοῦ ἡθικοῦ βίου τῆς γυναίκας. Ἀλλ' ὅπως γίνῃ καλὴ ἐκλογὴ τῶν ὀλίγων ἐπαγγελμάτων, ἅπερ ἀρμόζουν τῇ γυναικί, στερούμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος πάσης πείρας. Τινὲς μὲν τῶν γυναικῶν ἀφιεροῦνται εἰς ἐπαγγέλματα, δυσανάλογα πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἱκανότητά των. Ὡς, εἰδομεν γυναῖκας ἐκ τῶν ἀνωτάτων τάξεων, πτωχὰς γενομένας αἰφνης, ν' ἀπασθῶσι τὸ ἐπάγγελμα τῆς πλυντρίας, καὶ ἐνῶ ἐπλυνον, νὰ σχεδιάζουσιν νὰ χύμωσι τὰς θυγατέρας των καλλιτέχνιδας.

Ἐν πρώτοις εἶνε ἀποσκορακιστέον πᾶν ἐπάγγελμα, κρατοῦν τὴν γυναῖκα μακρὰν τῆς οἰκιακῆς ἐστίας· ἐναντίον τοιούτων ἐπαγγελμάτων ἀντιτάσσεται τὸ ὄφλον, ἡ ὑγιεινὴ καὶ τὰ οἰκογενειακὰ καθήκοντα. Ἡ γυνὴ ἀδυνατεῖ, ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίων, νὰ ἐπαγγελθῇ τὸν ἱατρὸν, τὸν δικηγόρον, τὸν βουλευτὴν, ὅπως καὶ τὸν σιδηρουργὸν ἢ ἡμαξῆαν. Ὑπάρχουσι βεβαίως δραστηριώταται τινες καὶ ἐκτάκτως πεποικισμέναι γυναῖκες, λαμπρῶς ὑποστάσαι διδακτορικὰς ἐξετάσεις. ἀλλ' αὐταὶ εἰνε ἐξαιρέσεις. Εἰς τὴν γυναῖκα ἀρμόζουσιν ἐκεῖνα ἰδίως τὰ ἐπαγγέλματα, καθ' ἃ δὲν εἶνε ὑποχρεωμένη ν' ἀφίη τὸν οἶκον, καὶ εἰς ἃ ἐνασχολούμενη ἡμπορεῖ νὰ εὐρίσκηται πλησίον τοῦ λίκνου τοῦ τέκνου τῆς καὶ τῆς χύτρας τοῦ μαγειρίου τῆς. Ἐσχάτως, αὐτὰ τὰς ἐν τῇ γαλλικῇ βουλῇ συζητήσεις περὶ τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας, ἐλέχθη προσφύεστατα, ὅτι ἡ παρουσία τῆς μητρὸς εἰς τὸ νοικοκυρὸν εἶνε κατὰ πολὺ χρησιμότερα ἢ ἡ μᾶλλον ἀκριβοπληρωμένη ἐργασία ἐκτὸς τοῦ οἴκου. Εἰς τὰς ὑψηλὰς τάξεις οἰκογενεῖας, ὁ σύζυγος ἐναντιοῦται μὲν πολλὰκις εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐργασίαν τῆς Κυρίας, διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ ἔως ἡ ἀβρότης τῶν χειρῶν τῆς, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ γυνὴ, ἀναγκαζομένη νὰ μετέλθῃ ἔργον τι, ἐκλέγει αὐτὸ ἐντὸς τοῦ οἴκου· ἀλλ' ἄρκει νὰ ἴδῃ τις τὴν ἀκαταστασίαν καὶ ἀκαθαρσίαν τοῦ οἴκου τῶν τοιούτων, διὰ νὰ τοὺς κρίνῃ.

* *

Παρὰ ταῖς κατωτέραις δὲ τάξεσι, δημοτικώτερον ἔγινε τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, πρὸς ὃ μικρόθεν ἐκτρέφουσι τὰ κοράσια· ἀλλὰ τὸ ἔργον δὲν εἶνε τόσο εὐκόλον ὅσον ἐκ πρώτης ὀψεως φαίνεται· οἱ ἡμαθεῖς γονεῖς ἀδυνατοῦσι νὰ ἐννοήσουν ὅποια προπαρασκευὴ, ὅποια μάθησις, ὅποια εἰδικὰ προσόντα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ καταρτισθῇ μία καλὴ διδασκάλισσα. Αἱ τῶν δημοτικῶν σχολῶν διδασκάλισσαι ἔχουσιν μὲν ἀσφαλὴ θέσιν, ἀλλ' ἄφ' ἐνός μὲν τὸ γλίσχρον τοῦ μισθοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ μέγας καὶ μέχρις ἀνησυχίᾶν αὐξήσας συναγωνισμὸς δι' οὗ καὶ ἡ τὸ καλλίτερον δῖπλωμα ἔχουσα δὲν εὐρίσκει θέσιν, κατέστησαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἥμισυ εὐχρηστον.

Κατ' ἐμὴν γνώμην, πολὺ ἀσφαλέστερα εἶνε βιομηχανικὰ τινα καὶ ἐμπορικὰ ἐπιτηδεύματα, δι' ὧν ἡ γυνὴ δύναται τιμῶς καὶ ἡσύχως ν' ἀποκτήσῃ τὸν βιοπορισμὸν.

Ὡς λογιστὴς, ταμίης καὶ ἐπιστολογράφος, ἡμπορεῖ νὰ διαπρέψῃ, οὐχὶ σπανίως δὲ νὰ ὑπερτερῇ τοῦ ἀνδρός. Ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ εὐσχομεν νέας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, ἢ εἰς μεγάλα τραπεζικά καταστήματα, ἢ καὶ σιδηροδρόμους, ἐκτελεῦσας μετ' ἱκανότητος τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐξωθούσας ὁλονέν τοὺς ἀνδρας· ἐκείθεν. Τὰ ἔργα ταῦτα δικαιοῦνται νὰ ἔχωσιν αἱ γυναῖκες, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε ὑπανδροὶ πράγματι δι' ἐν γυναῖκα. Παρσιοῖς οἱ πλείστοι τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων εἰνε κόραι. Ἀλλ' αἱ γνώσεις ἃς ἀποκτοῦν ἐν τῇ ἐμπορικῇ ὑπηρεσίᾳ δὲν χάνονται, καὶ συχνότατα χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀραγὴν τοῦ συζύγου ἐν τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ.

Ὅστις συνέπεσε νὰ ἴδῃ τὸ ἐσωτερικὸν πολλῶν ἐκ τῶν καλουμένων αὐψηλοτέρων οἰκογενειῶν, ἡτένισε βεβαίως τὴν λαμπροσύνην καὶ ἀκαταμάχητον μοιρίαν των. Ἀλλ' ὅσον θὰ ἐμετριάσθαι τὰς δυστυχίας, ὅν αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν εἶχον τὴν ἀπαιτούμενην προπαίδειαν ὅπως ἐκείναις αἱ τεχνολογικαὶς τινες ἐργασίαι π. χ. νὰ ἔργαζανται ἐκλογηγραφίας διὰ τὰς εἰκονογραφημένας ἐργασίας, νὰ κάμουν ὑδρογραφίας, νὰ φωτογραφίζουσιν ἐπὶ πορσελάνης καὶ φαγεντιακοῦ, ἔργα εὐχρηστοτάτα πάντα, δι' ἃ δὲν ἀπαιτεῖται ἐκτακτὰ τάλαντον καὶ τὰ ὅποια παρέχουσιν διαρκὴς πρὸς τὰς ἐργασίας; Εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ ἀνήκουσι καὶ τὰς συγγραφικὰ ἔργα, ἀλλ' οὐχὶ βεβαίως ἡ συγγραμμάτων συγγραμμάτων, πρὸς ὃ, κατ' ἐμὴν κρίσιν, ἐπιτηδεύει ἡ γυνὴ. Ἄν μεγαλοφυεῖς τινες γυναῖκες διέπρεψαν ἐν παντὶ πεπολιτισμένῳ τόπῳ, αὐτὰς ἐπὶ τῇ συγγραφῇ, δὲν ἔπεται βεβαίως ὅτι ἡ γυνὴ ἱκανὴ διὰ τὸν κλάδον τοῦτον.

Ἀλλ' ὑπάρχει συγγραφικὸν ἔδαφος, ἐφ' οὗ μὲν ἐπιτυχίας ἡμπορεῖ ἡ γυνὴ νὰ ἐργασθῇ· ἡμπορεῖ νὰ διηγῇται ὠραίας παιδικὰς ἱστορίας, νὰ συγγραψῇ παιδαγωγικὰ βιβλία ἢ νὰ μεταφράσῃ ἀπὸ ἑλλήνων γλώσσας. Ἡ ἰδιόζουσα ταῖς γυναῖξιν πολὺ καὶ ἡμπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ εὖ καὶ ἀλλοῖς, καὶ παιδὴ θὰ ἐξαντλήται ἐν τῷ γράφειν, ὃς γίνεταί τι μάλιστα ἐν τῷ βίῳ ὀλιγόλογος.

Τὰ καλλιτεχνικὰ δὲ στάδια, τὰ τῆς αἰδέσεως ἡθοιοῦ, πρέπει ν' ἀφίενται εἰς ἐκεῖνα τὰ τέκνα, περὶ ἃ φύσεως εἶνε δι' αὐτὰ πλασμένα, καὶ εἰς τὴν οἰκογενεῖαν τῶν ὁποίων ἡ τέχνη μεταδίδεται ἐκ γενεῆς ἐν γενεῇ. Ὡς οὖν οἱ οἰκογενεῖαι ἀρμόζουσιν ἐκτακτὰς προπαρατηρήσεις, διὰ νὰ πεισθῇ τις περὶ τούτου, ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αἱ εἰςχώτεραι καλλιτέχνιδαι νῆθησαν οὕτως εἰπεῖν, ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἡ Πάρις ἡ Σάρρα Βερνερ, ἡ Πόντις καὶ ἄλλαι. Εἰς αὐτὰς κριβῶς τὰ ἐπαγγέλματα πρέπει πολὺ νὰ προτιμῶσιν οἱ γονεῖς, διότι αὐτὰ περὰ πᾶν ἄλλο ἐγγύς εἰνε ἀπογοητεύσεις σκληρὰς καὶ τραχεῖς ἔργων, καὶ οὕτως συνετρίβη πολλὰκις ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀλγία πολλῶν οἰκογενειῶν.

Βλέπομεν λοιπὸν, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡμεῖς ἴδμεν εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς κόρας τόσα ἐπαγγέλματα, δι' ὧν δύνανται μετ' ἐπιτυχίας νὰ ἐκτρέψωσι τὸν τῆς ὑπάρξεως ἀγῶνα. Εἶνε δὲ ἐπιτηδεύματα, μετὰ ταῖς ὅποιας οἱ γονεῖς, μετὰ βελτίαν ἔργων, μὲν καλῶς παντὸς γονεῖος, μετὰ βελτίαν ἔργων,

τῶν ιδιοτήτων τῆς θυγατρὸς του, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ὄρου, νὰ προπαρασκευάσῃ αὐτὴν δι' ἐπαγγελμά τι δι' οὗ, ἂν τυχὸν μείνῃ ἄγαμος, θίλει δυνηθῇ ἀσφαλῶς καὶ ἐντίμως νὰ πορίζῃται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ὡς συζυγὸς δὲ, αὐξάνουσα κατὰ τε τὰ ἔσοδα, νὰ ὑποδοθῇ τὴν οἰκιακὴν συντήρησιν.

Σ' ΑΓΑΠΩ

(ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ)

(Συνέχεια)

Ὁ Ρούδεβεργ πράγματι, εἶχεν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπεμακρύνετο μὲ βήματα βραδέα καὶ σκεπτικὰ.

Ἡ Γενεβιέβη ἐπρόσεγεν εἰς ὅλας τὰς κινήσεις αὐτοῦ. Ὁ ἐργάτης ἔστη, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀορίστως προσηλωμένους πρὸ αὐτοῦ, μὲ τοὺς βραχίονας κρεμαμένους... μὲ τὴν κεφαλὴν κλίνουσαν πρὸς τὰ ἔμπροσ, ὡς νὰ ἦτο ἀπηυδμένος, ἢ νὰ κατείχετο ὑπὸ μεγίστης θλίψεως.

Ἐξήγαγε τὸ μανδύγιόν του, καὶ ἐσπόγγισε τὸ πρόσωπόν αὐτοῦ.

Ἡ Γενεβιέβη, ἥς ἡ καρδία εἶχε παύσει πλέον νὰ πάλῃ, εἶδεν, ὅτι τὸ μανδύγιον ἀπὸ τοῦ μετώπου κατήρχετο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἀπέστρεψε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀποτόμως:

— Κολῶς, κύριε Ροζέν, σὰς εὐχαριστῶ. Αἰσθάνομαι ἑμαυτὴν καλλίτερα, καὶ σὰς ἀποδίδω τὴν ἐλευθερίαν σας.

Καὶ ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, μὲ βῆμα ταχὺ ἔσπευσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δάσος.

Ὁ Μοντβριάν εἰς τὸ ὑελουργεῖον! Ὅποιος ἀράγε ἦτο ὁ σκοπὸς του; Εἶχεν ἀποπτῇ πλέον ἡ γαλήνη τοῦ βίου τῆς, ἡ τόσον ἀκριβὰ κερδηθεῖσα... Δὲν ἐτόλμησε τίποτε νὰ εἶπῃ εἰς τὸν μπάρμπα Τρέγκ. Εἶξευρεν, ὅτι ἦτο ἐιρηγητικὸς. Δὲν ἤθελε διστάσει οὐδ' ἤθελεν ἀποδειλιάσει· ἅμα ὡς ἐμάνθανε τὴν παρουσίαν τοῦ "Βιτορος εἰς τὸ ὑελουργεῖον, καὶ εἰς τὰ δικαστήρια ἀκόμη ἐὰν ἦτο ἀνάγκη νὰ προστρέξῃ, θὰ τὸν ἐξεδίωκε... Καὶ ἦτο θαῦμα, πῶς ὁ ἀγαθὸς γέρονθ δὲν εὐρέθη ἀκόμη ἀπέναντι τοῦ κόμητος. Πιθανὸν νὰ τὸν εἶχε συναντήσῃ χωρὶς νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ, διότι τὸ γῆρας εἶχεν ἐξασθενήσει ὀλίγον τὴν ὄρασίν του. Πιθανὸν δὲ τὰς περισσοτέρας φορές νὰ συνέβῃ νὰ ἐπισκερθῇ καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὸ ἐργαστάσιον καθ' ὅς ὥρας ὁ θυλὸς τῶν ἐργατῶν εἰς ὃν ἀνῆκεν ὁ Ρούδεβεργ, ἀνεπαύστο. Ἀλλως δὲ, καὶ τὸ ὄνομα ὁ Ρούδεβεργ δὲν τῷ ἐπροξένει καμμίαν ἐντύπωσιν. Οὕτως, ἀπὸ ἐξῆς μηχανῶν ὁ Μοντβριάν ἐξεῖ ἐγγύτατα αὐτῆς, χωρὶς ποσῶς νὰ τὸ ὑποπτευθῇ. Καὶ ἐδέχσε νὰ ἐπέλθῃ μία τυχαία θλῶς σύμπτωσης, ὅπως τὸ πληροφωρῇ. Τί ἔπρεπε νὰ πράξῃ; Σκοτεινὰ ἰδέα· ἐπύρηντο εἰς τὸν ἐγκέφαλόν τῆς.

Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας δὲν ἐξῆλθε. Δὲν τὸν ἐροῦντο, ἀλλὰ ζήσασα ἔτη τινὰ ἐν γαλήνῃ καρδίᾳ,

ἡσθάνετο ἐγωϊστικὴν ἀπέχθειαν κατὰ παντὸς, δι' ἡδύνατο νὰ ταραξῇ τὴν ἡσυχίαν τῆς.

Ἐν τούτοις, ἐδέχτε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῆς, διὰ νὰ μὴ ἐξεγείρῃ τὰς ὑπονοίας τοῦ πατρὸς τῆς, προσέχοντος εἰς ὅλα τὰ κινήματά τῆς. Ἄλλ' ἤδη, ἀπέφυγε τὸ δάσος τῶν δρυῶν. Κατήρχετο μέχρι τῆς Δέλλης, καὶ ἐκάθητο παρὰ τὰς ὄχθας αὐτῆς, καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἑρρικέτος ἐκυλίστο ἐντὸς τῶν κεκομμένων χώρων, ἡ δὲ Μαχδάληνη, πάντοτε σκεπτικῇ, ἐρεμύδιζεν ἀρηρημένη.

Ὁ Ἑρρικέτος δὲν συνώδευσεν πάντοτε τὴν μητέρα του. Μετὰ τὸ πέρασ τῶι μαθημάτων του, ἀπέρχετο ἔχων τὸ τόξον του ἀνὰ χεῖρας, καὶ διεσκέδαζε ρίπτων ἀνωφελῇ βέλη κατὰ τῶν πτηνῶν, τὰ ὅποια οὐδαμῶς κατῴρθου νὰ πτοῇ. Αὕτη ἦτο ἡ μεγάλη ἡδονή του. Πολλὰκις ἐφαίνετο ἀνὰ μέσον τῶν περικύλων, παραμονεύων τοὺς σκίουρους κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐξόδου αὐτῶν ἀπὸ τῆς φωλεᾶς, οὐδέποτε ἀποθαρρυνόμενος ἐκ τῆς ἀποτυχίας του.

Μίαν ἡμέραν εὐρίσκειτο τοιοῦτοτρόπως ἐν τῷ δάσει, εἰς τὴν προσφυλὴν τοῦ θέσιν, οὐχὶ μακρὰν τῆς ὁδοῦ ἥτις ἦγεν εἰς τὸ ὑελουργεῖον. Ἄνωθεν, μεταξὺ τῶν κλάδων τῶν δένδρων, εἰς σκίουρος ἐξεληθὼν τῆς φωλεᾶς του, ἐπέτα ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον καὶ ἀπὸ φυλλώματος εἰς φύλλωμα. Ὁ Ἑρρικέτος, ἰδὼν αὐτὸν, τὸν ἐσκόπευε διὰ τοῦ τόξου του, καὶ τὸ ἐλαφρὸν βέλος, κατὰ τύχην, διεθυνθὲν εὐστόχως, ἐνεπαύη εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ σκίουρου, ὃν καὶ ἐφύενυσεν. Ἐν τούτοις, τὸ πτηνὸν δὲν ἐπιπτε· περιπλεχθὲν ἐντὸς τῶν φυλλωμάτων, ἔμεινε κρεμασμένος. Ὁ Ἑρρικέτος ἠγωνία, μὴ δυνάμενος νὰ λάβῃ κατοχὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ σπεύδων ὅπως δείξῃ εἰς τὴν μητέρα του τὸ πρῶτον κυνηγητικὸν του κατόρθωμα. Μάστιγν ἔδαπάνη τὰ βέλη του, ρίπτων αὐτὰ κατὰ τοῦ ἀψύχου πτηνοῦ· μάστιγν ἐπετροβόλει τὰ φυλλώματα, μάστιγν προσεπάθει νὰ ἀναρριχηθῇ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου, ὅπως σείσῃ τὸν κλάδον. Ἐπεσεν ἐπὶ τῶν χώρων ἀπηυδμένος. Αἱ παρειαὶ του εἶχον καταστῇ ἐρυθραί, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἠκτινοβόλουν. Ἡρξάτο νὰ κλαίῃ ἐξ ὀργῆς καὶ ἀδυναμίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ, εἰς ἐργάτης ἐθεάθη διερχόμενος. Ἦτο ὁ Ρούδεβεργ, ὅστις μετέβαινε ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν του εἰς τὸ ὑελουργεῖον. Ὅταν εἶδε τὸν Ἑρρικέτον, ὁ ἄνθρωπος ἔστη· ἔσχε μηχανικὸν τι κίνημα, ὅπως τῷ τείνῃ τὰς χεῖρας, ἀλλὰ τὸ συνεκράτησε. Ὁ Ἑρρικέτος τῷ ἐδείξε τὸν σκίουρον.

— ὦ! κύριε, κύριε, ἐὰν ἤθελαι... Ἡρὸ μικροῦ ἐφόνευσε ἓνα σκίουρον μὲ τὸ βέλος μου! Ἐσκόλωσεν θμῶς εἰς ἓνα κλάδον καὶ δὲν πίπτει, δὲν θέλει νὰ πέσῃ, κύριε.

Καὶ παρέστρεψε τὸν Ρούδεβεργ, ὅστις τὸν ἠκολούθει γελῶν.

— Ἰδοὺ! τὸν βλέπετε, ἔκαστ' ἐπῆνω;

— Μάλιστα.

— Θέλετε νὰ μοῦ τὸν εἰρήτε κάτω, δὲν ἔχει οὕτω; Θὰ εἴσθε τὸσον καλῶς, θὰ σὰς ἀγαπῶ τὸσον...

Ὁ Ρούδεβεργ ἐχαμήλωσεν, ἐγονυπέτησε σχεδόν, ὅπως ὀθῶν εἰς τὸ ἀνάστημα τοῦ Ἑρρικέτου, καὶ τῷ ἐσπρίγγε τὰς δύο χεῖρας. Ἡσθάνετο ἑαυτὸν συγ-

κινούμενον, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ὑγραίνοντο παρὰ τήρουντες τὸ παιδίον. Ἐν τούτοις, ἐξηκολούθει νὰ μειδιᾷ πάντοτε, ἐπειδὴ ὁμως τὰ δάκρυά του ἐπλησίαζον νὰ ρεῦσωσιν, ἔδῃξεν ἰσχυρῶς τὰ χεῖλη του.

— Δὲν μὲ ἀποκρίνεσθε, κύριε... Εἰπέτε μου, θέλετε;

— Μάλιστα, κύριε Ἐρρίκος, εἶπεν ὁ ἐργάτης, σὰς ὑπακούω ἀμέσως.

Ἀνερχομένη κατὰ μῆκος τοῦ κορμοῦ, ἐφθασεν εἰς τὸν κλάδον, ἔσεισεν αὐτὸν καὶ ὁ σκύουρος ἔπεσε. Κατόπιν, ὁ Ρούδεβεργ κατήλθεν εἰς τὸ ἔδαφος.

— Εὐχαριστῶ, κύριε, ὦ! εὐχαριστῶ, κύριε, θὰ τὸ εἰπῶ εἰς τὴν μητερίτσα.

— Σὲ εὐχαρίστησα, παιδί μου; Θέλεις λοιπὸν νὰ μὲ πληρώσῃς διὰ τὸν κόπον μου;

— Καὶ τί πρέπει νὰ κάμω δι' αὐτὸ, κύριε;

— Νὰ μὲ ἀφήτῃς νὰ σὲ φιλήσω...

— Ἐξ ὅλης καρδίας, εἶπεν ὁ μικρὸς, τείνων αὐτῷ τοὺς βραχίονας· φιλήσατε δὴν θέλετε... ὦ! πῶς δύναται μὲ σφίγγετε... Μὲ πνίγετε....

Ὁ Ρούδεβεργ τὸν εἶε σπικώσει καὶ τὸν ἐβλίβεν εἰς τὰς ἀγκάλας του. Ἐν παραφορᾷ τρυφερότητος, ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ παιδίου διὰ φλογερῶν φιλημάτων. Κατόπιν αἰφνιδίως, τὸν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς γλῆς καὶ ἀνεχώρησε μὲ μεγάλα βήματα.

— Παράξενος ἄνθρωπος, εἶνε αὐτός, ἐβλήθισεν ὁ Ἐρρικέτος....

Μόλις ὁ ἐργάτης εἶχε γίνει ἀφαντος, καὶ ἡ Γενεθιέβη προσέτρεξε. Εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ ἀνησυχίας. Εἶχεν ἐρωτήσει περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς· τῇ εἶχον εἰπεῖν, ὅτι παίζει κάτωθεν τῶν δένδρων. Μακρόθεν εἶχεν ἰδεῖ τὸν Ρούδεβεργ ἐγγὺς αὐτοῦ, καὶ ἡ μητρικὴ καρδιά τῆς εἶχεν ἐμπλησθῇ φόβου. Τί νὰ ἔλεγεν ἄρα γε εἰς τὸ παιδίον τοῦτο, τί νὰ ἐπραττε; Καὶ ἐξαίρνης τῇ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Μοντβριάν θέλει νὰ τῇ ἀφαιρέσῃ τὸ παιδίον... ὅτι ἀνακμίνει τὴν κατὰλληλον περιήσασιν ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν ἀποτρόπαιον κλοπὴν!...

Ὁ Ἐρρίκος τὴν εἶδε· καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς αὐτὴν μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν ποδῶν του, μὲ τὸν σκύουρον εἰς τὰς χεῖρας.

— Μητέρα! μητέρα! κύτταξε... ἐγὼ τὸν ἐσκότωσα μὲ τὸν βέλος!!

— Τί ἐξήτει παρὰ σοῦ ὁ ἄνθρωπος αὐτός... Ἦσουν εἰς τὰς ἀγκάλας του.... Τὸν γνωρίζεις λοιπὸν;

— ὦ μητέρα, ὅς σου εἰπῶ... Ὁ σκύουρος δὲν ἤθελε νὰ πέσῃ, περιπλεχθεὶς μεταξὺ τῶν φύλλων. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἀκριβῶς διήρξατο ὁ ἐργάτης. Ἀνερχομένη ἐπὶ τοῦ δένδρου...

— Δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο:

— Καὶ μ' ἐρίχθεν ὑπερβολικὰ... καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς... Ὅπως καὶ σὺ, ὁτάν τις εἴσται λυπημένη, ἡσέυρεις; καὶ δὲν θέλεις νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τοῦ πλησίον σου.

— Αὐτὴ εἶνε ὅλη ἡ ἀλήθεια: Δὲν μοὶ κρύπτεις τίποτε;

— ὦ! μητέρα, εἶπεν ὁ Ἐρρικέτος μετ' ἐκπληξέως,

μὲ δυσχερεστεῖς... Μήπως ἔκαμα κακὰ νὰ τὸν ἀφήσω νὰ μὲ φιλήσῃ... Εἰπέ... εἰπέ, μητερίτσα.

— Ὅχι, τῷ ἀπῆντησε μετὰ τινος δισταγμοῦ, ἀρῶ σοὶ προσήνεγκεν ἐκδούλευσιν...

Καὶ ἔσυρε μεθ' ἐαυτῆς τὸ παιδίον. Ὁ Ρούδεβεργ εἶχεν ἐξέλθει τοῦ δάσους, χωρὶς νὰ ἐπιστραφῇ, οὔτε νὰ ἰδῇ τὴν Γενεθιέβην. Αὕτη ὅμως δὲν ἦτο ἥσυχος. Αἰωνίως τῇ ἐπῆρχετο ἡ αὐτὴ ἀποτρόπαιος ἰδέα... Ὁ Μοντβριάν ἐσκόπει νὰ τῇ ἀφαιρέσῃ τὸν Ἐρρίκον!

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τὸ παιδίον δὲν ἐξῆλθε πλέον ἀνεῖν τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Γενεθιέβης ἡγείρατο ἀγανάκτησις, διότι δὲν ἦτο πλέον ἐλευθέρη, καὶ ὁ βίος τῆς καθίστατο αὐθις ἀνυπόφορος, μὲ τὴν διαρκῆ ἀπειλὴν τῆς ἐπικειμένης καταστροφῆς. Ὁ νόμος εὐτυχῶς τὴν ἐπροστάτευεν. Ἡδύνατο νὰ τὸν ἐπικαλεσθῇ κατὰ τοῦ Ἐκτορος. Χωρισμένη, ὡς ἦτο, ἀπὸ σώματος καὶ περιουσίας, καὶ εὐρισκόμενη ἐγγὺς τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐμελλε νὰ ἐκδοθῇ τὸ διαζύγιον, διεξέφευγεν ἐντελῶς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ συζύγου τῆς. Ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ παιδίου, ὁ Μοντβριάν δὲν εἶχε καμμίαν ἐξουσίαν, διότι τὸ δικαστήριον τὸ εἶχεν ἐμπιστευσθῇ εἰς τὴν Γενεθιέβην. Τούτωνθεν λοιπὸν, ἐάν δὲν ὑπέκυπτε σχέδια ἀποτρόπαια, διατί νὰ ἔλθῃ ὁ Μοντβριάν εἰς Κλερμαρέ, οἷονεὶ παρακολουθῶν αὐτήν; Ἀποφάσισε νὰ λάβῃ μίαν ἐξήγησιν μετ' αὐτοῦ.

Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας κατεσκόπευε τὰς συνθηαίας αὐτοῦ, καὶ ἐβεβαίωθη, ὅτι μετέβαινε μόνος εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Εὐρέθη λοιπὸν μίαν ἡμέραν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ του. Τὸν εἶδε μακρόθεν, καὶ οὗτος ἐπίσης τὴν εἶχεν ἀναγνωρίσει. Καὶ ἀμφότεροι ταῦτοχρόνως εἶχον σταματήσει, μὲ τὴν ἰδέαν νὰ ἀποφύγωσιν ἀλλήλους... Ἡ Γενεθιέβη ἔτρεμε... Τῇ ἐφαίνετο τὸσον φοβερόν, ὅτι ἐμελλε νὰ πράξῃ!

Ποτὲ δὲν θὰ ἔχω τὴν τόλμην νὰ τῷ ἀπευθύνω τὸν λόγον! εἶπε καθ' ἐαυτήν.

Ὁ ἐργάτης βραδέως ἐπλησίαζε, διὰ νὰ δόσῃ τὸν καιρὸν εἰς τὴν νεκρὰν γυναῖκα ν' ἀπομακρυνθῇ. Ἐπὶ τέλους, ἐνόησεν, ὅτι αὕτη τὸν ἀνέμενε. Μετὰ τὸ βλέμμα χαμηλωμένον, διήλθε πρὸς αὐτῆς.

— Κύριε... ἐβέβηλιν αὐτὴ, κύριε Ρούδεβεργ...

Ἔστη μετὰ κόπου ὄρθιος. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἦσαν κλειστοί, τὰ χεῖλη τοῦ ἡμίανονικτα, διὰ νὰ ἀναπνέῃ μετὰ περισσοτέρων εὐκολίας· ἐφαίνοντο τὰ ἄκρα τῶν λευκῶν ὀδόντων του.

— Κυρία;

— Ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἐμιλήσω. Εὐρεθῆτε ἀπόψε, περὶ τὴν δεκάτην ὥραν, ἐγγὺς τῆς Δέλης, εἰς τὰ πέριξ τῆς γερύρας. Θὰ μὲ συναντήσῃτε ἐκεῖ.

Ὁ Ρούδεβεργ δὲν ἀπῆντησε, καὶ χωρὶς νὰ τὴν παρατηρήσῃ, ἀπεμακρύνθη.

Θὰ ἤρξατο ἄρα γε; ὦ! ἦτο βεβαίη περὶ τούτου! Τὸ νὰ μὴ ἔλθῃ, ὅς ἦτο ὡς ἐάν ὁμολόγῃ τὰ σχέδιά του... ὅς ἦτο ὡς ἐάν προειδοποιεῖ αὐτήν νὰ προσέχῃ. Ἡ Γενεθιέβη κατήλθεν εἰς τὴν Δέλην κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν. Παρὰ τὴν γέφυραν εἰς ἀντὶ τὴν ἀνέμεναν. Ἦτο ὁ Ρούδεβεργ.

— Ἐκτορ, τῷ εἶπε μὲ φωνὴν διακοπτομένην ἐκ τῆς συγκινήσεως, τί σημαίνει ἡ κομμοῦδα αὕτη, τὴν

ἵπολαν παίζετε πκρ' ἐμοί; Ἡ θέσις σας δὲν εἶνε ὅπου ἐγὼ εὐρίσκουμαι. Τί δνευροπολεῖτε; Ποῖαι μελαγχολικαὶ ἰδέαι διέρχονται τοῦ πνεύματός σας; Ταπεινός καὶ ὑποταγμένος, ὁ ἔκτορ ἀπήντησε.

— Δὲν θέλω τίποτε· δὲν ἔχω κανέν σχέδιον. Δὲν εἶνε σφάλμα ἰδικόν μου, ἐάν μὲ ἀνεγνωρίσατε... Προήλθεν ἐκ τυχαίας συμπτώσεως.... Ἀπὸ ἐξ μηνῶν εὐρίσκουμαι ἤδη εἰς τὸ Κλερμαρέ, καὶ ἐάν ἐπεθύμουν νὰ φανερωθῶ, ἤθελον εὑρεῖ ἡ γεννήτη πολλάκις κατ'ἀλλήλων περιστάσιν. Εἰς τί ἔχετε νὰ μὲ ψέξητε!... Μήπως προξενῶ κακόν;...

— Τίς δύναται νὰ μὲ ἐγγυθῇ, ὅτι δὲν ἤλθετε διὰ νὰ... Καὶ ἐσταματήσεν... Ἦτο φρικτὴ ἡ κατηγορία, ἣν ἔμελλε νὰ τῷ προσάψῃ.

— Περαιτώσατε τὴν φράσιν σας! τῇ εἶπε.

— Διὰ νὰ μὲ κλέψετε τὸ τέκνον μου... διὰ νὰ μοὶ ἀφαίρετέτε τὸν Ἑρρίκόν μου... .

Ὁ Ροβόδεργε ἔσχε κίνημα ὀδύνης, καὶ ἔκρυψε τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν του. Ἡ φωνὴ του ἠλλοιώθη, κατέστη ἀδύνατος, μόλις ἤκούετο:

— Ἀ! ἠδυνήθητε νὰ φαντασθῆτε;... Μὲ πιστεύετε λοιπὸν τόσο ἀτιμὸν;...

Καὶ σοβαρῶς ἀλλὰ μετ' ἀπείρου θλίψεως.

— Ἀκουσθὲν με, Γενεδιέζη, εἰμὲθα χωρισμένοι.

Ὡστε, δὲν ἔχομεν πλέον τίποτε κοινόν, ἐκτὸς τῶν ἀναμνήσεων... Ἡξεύρω ποῖα εἶνε τὰ δίκαιά σου, ἀλλ' ἠξεύρω ἐπίσης καὶ ὅποια εἶνε τὰ ἰδικά μου δίκαια... Οὐδὲν δικαστήριον θὰ δυνήθῃ νὰ μὲ ἐμποδίσῃ νὰ ἐπανάδω τὸν τέκνον μου, ἐάν τὸ ἀπειτήσω... Δύνανται νὰ ὀρισθῶσι διαλείμματα, καθ' ἃ θέλετε ὑποχρεοῦσθαι νὰ μοὶ φέρετε τὸν Ἑρρίκον, ἢ νὰ μοὶ τὸν στέλλετε, ἐάν τοιαύτη ἦτο ἡ ἐπιθυμία μου. Μὴ μὲ ἐπιπλήττετε λοιπὸν διότι ἤλθην. Οὐδεὶς ἀμάντευσε τὸ μυστικόν μου· δὲν ἀπεκάλυψα εἰς τὸν Ἑρρίκον ὅτι εἰμαι πατήρ του. Μήπως τὸ τοιοῦτο δὲν εἶνε θυσιᾶ ἀρετῆς μεγάλης. τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ λάβῃτε ὑπ' ὄψιν;

(ἰκολουθεῖ)

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ

Β'

Τὸ φῶσμα τοῦ Θεμιστοκλέους

(Ἐκ τοῦ ωραίου νέου συγγράμματος τοῦ x Σπυρίδωνος Παγαρέλλη, ὅπερ αὐτὸν τίθεται εἰς κυκλοφορίαν ἐν ᾧ πᾶσι τοῖς βιβλιοπωλείοις τῆς πρωτευούσης, ἀποσπᾷται τῇ εὐμενείᾳ συγκαταθέσει τοῦ συγγραφέως τὸ ἐπόμενον λαμπρὸν κεφάλαιον):

Οὐ μόνον εἶναι τὸ ἡμέτερον στοιχεῖον ἡ θάλασσα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀδούλωτος Ἀκρόπολις, καὶ ἡ ἀσφραγιστὴ σωτηρία καὶ ἐλπίς μας», εἶπε προβαίνων ἀνὴρ τις. Ἀγχίνοια σπινθηροβολεῖ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Φαίνεται φορὸς μεστός, καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου, ὅπερ δὲν καλύπτει ἐξ ὀλοκλήρου ἡ περιεφελαία.

σκηνοὶ τόλμη μεγαλοπράγμων. «Ἐδαφος ἀγαπητόν,» λέγει ὁ ἀνὴρ, «δέξαι ἐξορίστου τέκνον σου παράφρον προσφάνημα, καὶ φίλημα, ὅπερ ἀποθέτω εἰς τὴν γῆν, ἐνθα εἶδον τὸ φῶς. Ἄστου ἀγαπητόν, ποῖας συγκινήσεις ἐγείρει εἰς τὴν ψυχὴν μου ἡ θέα σου! Πεδία τοῦ Μακραθῶνος, ὅπου, ὁπλίτης, ἐπληξά τὸν Μῆδον, ἀκταὶ τῆς Σκλαμῖνος...» καὶ εἰς τοὺς λόγους τούτους δάκρυα ἀνῆλθον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἀνδρός, καὶ τῶν λυγμῶν ἡ πῆδη ἐδέσμευσεν εἰς τὸν λαϊκὸν τὴν φωνὴν του. — «Τίς εἶσαι;» εἶπε προχωρῶν ὁ Δημοσθένης. «Ἀθρόαι σὲ πνίγουσιν αἱ συγκινήσεις. Ναυάρχου σύμβολα κρατεῖς εἰς τὰς χεῖρας, ἀλλὰ τούτων τιμιώτερα φαίνονται, εὐκρινῶς ἀποτυπωθέντα εἰς τὴν ὄψιν σου, ἀγάπης πρὸς τὴν πόλιν αἰσθημάτων, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν σου τὰ δάκρυα μαρτυροῦσι τὰς θυέλλας τῶν ραγδαίων παθῶν, ἀτινα σκαλεύονται τὰ στήθη σου.» Σιωπηλῶς ἐντὶνιτε τὸν ῥήτορα ὁ ἀνὴρ, καὶ ἀνταλῶν τὸ ἐφ' ἑαυτοῦ κράτος ὠρῶθαι, καὶ τείνων τὸν λαικὸν πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Σκλαμῖνος, — «Πῶς εἶπεν, αἰεὶ τὰς Ἀθήνας δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεμιστοκλέα;» Ὡς ὅτιν εἰς τὸ Ὀλύμπιον Πάνθεον, ἐν μέσῳ τῶν θεῶν σύνοφρος προβάλλῃ τοῦ Διὸς ἡ μεγαλοπρεπὴς μορφή, πτήσσουσιν οἱ θεοὶ, σιγᾷ πᾶς φλόγος καὶ ἀκαριαίως ἐξορίζεται ἡ χαρὰ ἀπὸ τὰς ὄψεις τῶν Ἀθηνάων, οὕτω πᾶς ψιθυρὸς ἐπαυσε, θαυμασμός ἐξωγραφῆθη εἰς τοὺς πληθους τὰς ὄψεις, καὶ εἰς τοῦ Θεμιστοκλέους τὴν ἐμπάνειαν καὶ τὴν φωνὴν εἰσῆλθον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἄφωνον ἀπέμεινε καὶ αὐτὸ τοῦ Δημοσθένους τὸ κλεινὸν στόμα! «Ὡ πικρία!» εἶπεν ὁ Σαλαμινομάχος· αἰεὶ ξενὴν γῆν εὐρηναὶ τὰ ὅσα μου, καὶ ἀδόμαστος ὁ πῆθος τοῦ νόστου ἐλαύνει, καὶ μετὰ θάνατον ἐτι, τὴν πλανωμένην καὶ ἀλγοῦσαν σκιάν μου.» Συμνοπρεπῶς ἐχώρησε πρὸς τὸν κρατήσαντα τῆς θαλάσσης ὁ κρατήσας τοῦ Δήμου. — «Ἰδὲ ἐκεῖ, εἰς τοῦ Πειραιῶς τὴν ἀκτὴν,» λέγει ὁ ῥήτωρ «Ἐγγύς τοῦ θαλασσοπλήκτου βράχου αἱρεται τύμβος μικρός. Ἐκεῖ ἀναπαύονται τὰ ὅσα σου, καὶ τὸ κύμα τῆς Σκλαμῖνος, φερόμενον ἀπὸ τῆς νήσου, βρέχει τὸ μνημά σου, καὶ διὰ τοῦ ρόχθου, ὃν ἀποτελεῖ, ὕμνεϊ τὴν δόξαν σου καὶ τὴν νίκην.» Πόσον ἐπράυνθη τότε τὸ ἄλγος τοῦ Θεμιστοκλέους, καὶ ποῖα ἀνακουφίσεως βαθεῖα πνοὴ ἀνῆλθεν εἰς τὰ χεῖλη του! — Εὐχαριστῶ,» εἶπεν, «ἔγνωστε συμπολίται. Ἡ εἰδησις σου ἀνεκούφισε τὴν καρδίαν μου. Δὲν παρκαπονοῦμαι διὰ τὸ δημοψήφισμα, ἀλλ' εἰς τὴν στέρητιν τέρου ἐν τῇ πατρικῇ γῇ δὲν ἤδυνατο ν' ἀντιστῇ ἡ ψυχὴ μου.» Καὶ ὁ Δημοσθένης χωρῶν τότε ἐγγύτερον πρὸ τοῦ Θεμιστοκλέους, — «Πρὶν ἢ ἡ γῇ τῆς Ἀτικῆς» εἶπε ἀδεχθῇ τὰ ὅσα σου, ὑπερήφκων εἶχεν ἐγερθῇ τὸ σὸν μνημα ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῇ συνηθῇσει τὸν συμπολιτῶν σου. Δριμυτέρως τῆς ἀδικίᾳ ὀργῆς, ἥτις σὲ ἀπῆλκεν ἀπὸ τῆς πόλεως, ὑπῆρξε τοῦ Δήμου ἡ μεταμέλεις. Ἀδικαίεπτος διαμαρτυρία, εὐγλωττοτέρως καὶ τῆς μᾶλλον εὐγλωττοῦ, ἤχει εἰς τὰ ὦτα τοῦ πηλιμβούλου Δήμου ἡ βιὴ τοῦ κύματος τῆς Σκλαμῖνος, κρᾶζοντος δικαιοσύνην ὑπὲρ τῆς μνήμης καὶ τῶν ἐσθῶν σου. Ἀκαμπτος Ἑβρυνός, δεινὸν κα-

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΝΑΥΑΡΧΟΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΛΟΙΑΡΧΟΙ (*)

(Ἀναμνήσεις καὶ ἐπαπορθώσεις)

Οὐχὶ μετὰ τῶν ναυτῶν τοῦ Ὁ Ναυάρχου Μιαούλη κατώρθωσεν, ὅσα ὁ συνεργάτης ὡμῶν Β. ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» ἀναφέρει, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπικρατείας τοῦ 1821, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀντιναύαρχος Γ. Σαχτούρης ὅχι ὀλίγα κατ' αὐτὴν, ἰδίως κατὰ τὴν Σχέμον τὴν 6 Αὐγούστου 1824 καὶ παρὰ τὸν Κρητικὸν κατὰ τὴν 21 Μαΐου 1825. Συνεργαζόμενοι ὅμως μετὰ τῶν ναυτῶν, ἀλλὰ μετὰ τῶν πλοιοῦν ἀρχῶν τῶν ἀπαρτιζόντων τὰς ναυτικὰς μοῖρας, ἀνευ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ πολεμικὸν ἔργον. Εἴς τινες ἐξ αὐτῶν προσηνέχθη ἡ ἀρχηγία τοῦ στόλου καὶ τὴν ἀπέκρουσαν. Τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἀπήρτιζον οἱ πρῶτιστοι τῶν ἀγωνιστῶν, ὁ Κριεζῆς, ὁ Ζάκκας, ὁ Πινότσης, ὁ Παναγιώτας, ὁ Τσαμαδὸς, οἱ ἀδελφοὶ Ραφαήλ, ὁ Αἰλεχρὸς, ὁ Τομπάζης, ὁ Σαχίνης, ὁ Λεμπέσης, ὁ Κυριακὸς, ὁ Σκλιᾶς, ὁ Μυλωνᾶς, οἵτινες οὔτε καταλόγους τοῦ Γενάρου περυσίαζον περὶ συντηρήσεως χιλιάδων στρατευμάτων ἀνυπάρχων, οὔτε εἰς ἐμφυλίους ἐρίδας ἀνεμινύοντο, ἀλλὰ μόνον καθῆκον, ἐν γνῶσει, νὰ ἐκστρατεύωσιν ἀδιαλείπτως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀμειψθῇ. Αὐτοὶ ἐσχματίζον, τὴν παράταξιν τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου κατὰ τὰς ναυμαχίας μετὰ τῶν ναυάρχων, καὶ ἐπ' αὐτοὺς στηριζόμενοι οἱ πυρποληταί, ἀπειρῶντο τὴν πυρπόλησιν τῶν ἐχθρικών πλοίων. Εἰσὶ σημειωμένοι εἰς τὸ μητρώον τὸ Ναυτικὸν τοῦ 1833. Ἐκεῖ παρτήρετε τὰς ἐκστρατείας αὐτῶν καὶ πληροφορεῖσθε, τίνες ἦσαν οἱ ἐμπνευσταί, οἱ πελαγοὶ ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς ἀναγεννήσεως μιᾶς μεγάλης Ἑλλάδος, οἱ μακρόνομοι, ὡς ὁ Ἀπόστολος ὑπὲρ τῆς διαδόσεως καὶ ἐπικρατήσεως τῶν ἡλικῶν διδασμάτων τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν οἱ πλοίαρχοι οὗτοι ἡδισφύρου, ὁ ἀγὼν ἐσθύνετο. Καὶ κατ' ἐμὲ, τοῦτο εἶνε τὸ σπουδαιότερον φαινόμενον, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821. Ὡστε, ἐξ ἐμπνεύσεως εὐγενούς, καὶ ἐξ ἀτομικῆς φιλοτιμίας καὶ ἀνδρείας συνεξεστράτευον μετὰ τῶν ναυάρχων καὶ συνηγωνίζοντο, ἐνίοτε δὲ καὶ πλέον αὐτῶν, καὶ ὅχι διὰ τῶν ὑπερόχων τῶν προσόντων οἱ ναύαρχοι τοῖς ἐπιβλήθησαν. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπικρατείας, συνέβησαν ἀρκετὰ πολεμικὰ ἔργα, καὶ ὁ Μιαούλης δὲν ἦτο πρῶτον, ἰδιώτευσεν ἐν Ὑδρᾷ Βιβαλίου ὁ ναύαρχος Γεωργίου Τομπάζης δὲν εἶχε τὰ προσόντα τοῦ Μιαούλη, καὶ ἐν τούτοις, ἐπὶ τῆς ναυμαχίας αὐτοῦ ὁ στόλος προσέβαλε τὸ ἐχθρικὸν δίκροτον εἰς Μυτιληνὴν καὶ ἠνέγκασεν αὐτὸ νὰ προσ-

αράξῃ ἐπὶ τῆς ὑφάλου τοῦ κόλπου τῆς Ἐρισοῦ, τὸ ὁποῖον, κάκιστα σκεπτόμενοι, ὅπως ἀντιναυτικῶς, οἱ ἀρχηγοὶ καὶ τῶν τριῶν ναυτικῶν μοιρῶν τῆς Ὑδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν, ἀντὶ νὰ κυριεύσωσιν ἐξ ἐφόδου, ὅπως τὰ πληρώματα τοῦ στόλου ἀπήτουν, διότι ἦτο ἐγκαταλειμμένον, ἐπρωτίμην νὰ πυρπολήσωσι κατὰ τρόπον γελοῖον, ἐνῷ ἂν ἐκυριεύετο ἐξ ἐφόδου θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ναυαρχίς, ὅπερ θὰ εἶχε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἡθικοῦ τοῦ ἐχθροῦ, ὁ δὲ ναυτικὸς κόσμος θὰ ἐσχημάτιζεν ὑπερτέραν ἰδέαν περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀγῶνος. Μετὰ τοῦτο κατεστράφησαν ἀρκετὰ φορητὰ πλοῖα ἐν Τσαγκλῇ, καὶ τὸν Σεπτέμβριον ἰδίου ἔτους ἐγένετο ἡ παρὰ τὸ Κατάκωλον ναυμαχία, ἐξ ἧς ὁ στόλος ἐξῆλθε νικητὴς καὶ ἀνευ τῆς συνδρομῆς τῶν πυρπολικῶν. Ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ στόλος ἐπολέμησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πρὶν ἢ ὁ Μιαούλης συνάψῃ τὴν παρὰ τὰς Πάτρας ναυμαχίαν, ἡ ὁποία συνεκροτήθη ἅμα ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ὑδραϊκοῦ στόλου. Ἐὰν ὁ Μόλτικε ἢ ἄλλος τις ἀρχηγὸς καρποῦται τῆς δόξης διὰ τὴν εὐτυχίαν ἐκδᾶσιν μιᾶς μάχης, διότι αὐτὸς δίδει τὸ σχέδιον, καὶ οἱ ἄλλοι εἰσὶ τυφλὰ ὄργανα τῶν διαταγῶν τοῦ, ἐπομένως καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει φέρει τὴν εὐθύνην μέχρις ἀγχόνης. Εἰς κατάστασιν ὅμως ἀνώμαλον, καθ' ἣν ὁ ἀρχηγὸς οὔτε εὐθύνην φέρει ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ μιᾶς μάχης, οὔτε νὰ διατάξῃ τινὰ δύναμι, οὔτε τὸν ἀπειθοῦντα νὰ τιμωρήσῃ, νὰ καρποῦται ὁ ἀρχηγὸς ὅλον τοῦ ἀγῶνος τὰ πολεμικὰ συμβάντα, εἶνε καὶ ποῦ ἀδικον καὶ ὑπερβολικόν. Τὸν Μιαούλην διετήρησεν εἰς τὴν ἀρχηγίαν ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ ἡλικία αὐτοῦ. Ἐὰν, εἰς πλοίαρχος δὲν ἐξεστράτευε μετ' αὐτοῦ, ἐροῦντο μὴ παρεξηγηθῇ ὡς δειλὸς ἀπὸ τὸν λαόν, μὴ διαδοθῇ «ὅτι ὁ δεῖνα πλοίαρχος δὲν ἐκστρατεύει μετὰ τοῦ Μιαούλη, διότι εἶνε πολεμικὸς καὶ ἐπιτίθεται τοῦ ἐχθροῦ». Τὸ αἰθερμα τοῦτο τὸ λεληθὲως καὶ ἀνεπαίσθητος κατασταθὲν εἰς πειθαρχίαν μοναδικήν, δὲν ὀφείλομεν νὰ σεβασθῶμεν; Διὰ τοῦτο ἀνωτέρω ἀνέφερον, ὅτι ὁ στόλος εἶχε παρὰ τὸν ἀρχηγὸν ἐμπνευσμένους, ὡς ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ναυτικοῦ μητρώου ἐξάγεται, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ πειθαρχία ἐπῆλθε χωρὶς νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ κανονισμῶν καὶ ποινῶν ἄκρων. Ἄρα ὁ περὶ Ναυάρχου Μιαούλη θαυμασμὸς ὡμῶν, ἐν τῇ περὶ Μεθώνης πραγματείᾳ, μετρίωτερος ἂν ἦτο, δὲν πιστεύω, ὅτι θὰ ἐξηγεῖτο ὡς ἀσέβεια πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ ὑποτίμησις τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων, τῶν κατορθωθέντων κατὰ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ. Ἐν Μεθώνῃ δὲν ἐπαρουσιάσθη μόνος μετὰ τῶν πυρπολικῶν, ἀλλὰ παρετάχθη μοῖρα ναυτικὴ ἐκ τῶν κρατίστων πολεμικῶν πλοίων τῆς Ὑδρας καὶ ἐβομβοβόλησε τὸν ἐχθρικὸν στόλον καὶ τὸ φρούριον καὶ κατόπιν ἐπέπεσον τὰ πυρπολικά. Παρετάχθησαν ἐκεῖ ὁ Κριεζῆς, ὁ Ζάκκας, ὁ Παναγιώτας, ὁ Αἰλεχρὸς, ὁ Ραφαήλ, ὁ Σαχίνης καὶ ὁ Μπελεμίνης, καὶ οἱ πυρπολισταὶ Πιπίνος, Πολίτης, Τσαπέλης, Σπαχῆς καὶ Μπίκος. Ἀλλ' ἐὰν ἀπρηταῖο δύναμις ναυτικὴ συντεταγμένη, διὰ νὰ κατορθωθῇ

(*) Σ. Σ. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγραψεν ὁ κ. Λάζαρος Ζάκκας, Ἀντιναύαρχος Σπετσῶν, καὶ ἐπεμψεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ὡς ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐν τῇ πολιτικῇ «Ἀκροπόλει» δημοσιευθὲν ἄρθρον τοῦ συνεργάτου ὡμῶν Β.

ἐν ἔργον πολεμικόν, καὶ ἀποκρουσθῇ ὁ ἐχθρὸς, πῶς εἶναι δυνατόν, πιστευτὸν, ὁ πυρπολητὴς Κανάρης, μόνος αὐτὸς μετὰ τοῦ πυρπολικοῦ αὐτοῦ, νὰ τρέπη τὸν ἐχθρὸν στόλον εἰς φυγὴν, ὡς ἰσχυρίζεσθε; Καὶ ἂν συνέβαινε τοιοῦτον θαῦμα, πρὸς τί αἱ τόσαι ἐκστρατεῖαι ἐπὶ ὀκταεταίαν, τὰ ἐθνικὰ δάνεια, καὶ ἡ κατασκευὴ ἐκστὸν πυρπολικῶν; Τὰ κατὰ τοιοῦτου ἐχθροῦ σπινόμενα τρόπαια, ἐχθροῦ φυγομαχοῦντος ἐπὶ τῇ θέᾳ ἐνδὸς πυρπολικοῦ, δὲν ὑποτιμῶσιν ἄρα γε τὴν σημασίαν καὶ τὴν ποιότητα αὐτῶν τῶν ἰδίων τροπαίων; Ὁ τουρκικὸς στόλος οὐδέποτε ἐφυγομάχησεν ἄνευ λόγου ἀποχρῶντος, ὁ ὁποῖος βεβήκως οὐδέποτε προέκυψεν ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ πυρπολιστοῦ Κανάρη ἢ ἄλλου οἰουδὴ ποτε ἀτόμου, ἀλλ' ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ στόλου τοῦ ἑλληνικοῦ. Ὁ ἔχων πεποιθῆσιν, ὅτι ἐπετέλεσε τι σπουδαῖον ἔργον, δὲν ἀναμαστᾷ καθ' ἐκάστην αὐτὸ, καὶ οὔτε τὴν ποιότητα τοῦ ἐχθροῦ υποτιμᾷ καὶ καταγγέλλει, διὰ νὰ ἔχη τὸ ἔργον αὐτοῦ σημασίαν τινα καὶ βεβήκτητα. Ὁ Αἰμίλιος Παῦλος νικήσας τὸν Περσέα, ἐφηντάζετο αὐτὸν, καθ' ἣν ἡγεμόνα, καὶ μετὰ τὴν ἦταν ἀξιοπρεπῆ, ἐκολακεύετο δὲ, ὅτι ὁ θείαμβος αὐτοῦ θὰ ἦνε ὁ μεγαλοπρεπέστερος τῶν προηγθέντων, ὅτε ὅμως εἶδεν αὐτὸν προσερχόμενον, καὶ πᾶν ἄλλο ἢ στάσιν ἀξιοπρεπῆ ἔχοντα, ἡγανάκτησε διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ νικηθέντος, καὶ λαβὼν αὐτὸν ἡγειρεν, ἀνκφωνήσας: «Μὴ μοῦ σμικρύνῃς τὴν νίκην». Εἶδετε εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ἀποβιώσαντος αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, ὅτι ἅμα ὁ Ναπολέων παρεδόθη εἰς Σιδάν, εἰς τὴν πρώτην συνάντησιν, ἔσπευσαν οἱ νικηταὶ νὰ ἐκδηλώσωσι τὸν θυμωσμὸν αὐτῶν διὰ τὴν ἀνδρείαν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Καὶ ὁ Φρειδερίκος Κάρλος, ἐν ἡμερησίᾳ διαταγῇ πρὸς τὸν στρατὸν αὐτοῦ, παρὰ τὸ Μέτς, ἀποκαλεῖ τὸν γαλλικὸν στρατὸν ἐχθρὸν ἀνδρείον. Καὶ ὁ Ἰμβραῖμ πασᾶς, κηδεύσας τὸν ἐν Πυλᾷ πεσόντα κατὰ τὸ 1825 στρατηγὸν Πάπαφλέσαν, ἀπέδωκεν αὐτῷ τιμὰς στρατηγοῦ, μετὰ θυμωσμοῦ δὲ ἐξεφράζετο περὶ αὐτοῦ ἐν Μασσαλίᾳ, ὅτε ἐξενίζετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φίλου αὐτοῦ Τσιτουῖνα.

Ἵπῃ ἔξεν ὁ Κανάρης σταθερὰ καὶ μόνιμος πολεμικὴ μονὰς ἐν τῷ στόλῳ κατὰ τὴν ἐπανόστασιν, ἣ τοῦ νυντίον δύναμις δευτερεύουσα, δύναμις ἐφήμερος, ἄνευ ὀπλισμοῦ, ἥτοι ἐφόλκιον τοῦ στόλου περιωρισμένον ἀπὸ ὧρας εἰς ὧραν νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ πῦρ εἰς ἐνδεχομένην ναυμαχίαν, καὶ ἐὰν ἔφαιεν ἀποτέλεσμα ἢ οὐ, νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ στόλου μετὰ τοῦ κυβερνήτου αὐτό; αἱ περιστάσεις καθ' ὅς ὁ πυρπολιστὴς Κανάρης ἐνήργησεν, εἰσι γνωσταὶ καὶ ὠρισμέναι. Εἶναι ἡ ἐκ Ψαρρῶν εἰς Χίον ἐκστρατεία κατὰ τὸ 1822 μετὰ τοῦ Πιππίνου, καθ' ἣν ἐκστρατεία ὁ ἐχθρὸς στόλος ἦτο ἰγκυροβόλημένος εἰς τὸν λιμὲνα τῆς Χίου, τὰ δὲ πυρπολικά ἔφερον τὴν Αὐστριακὴν σημαίαν, ἀποτέλεσμα δὲ ἦτο ἡ περὶ τὸ μεσονύκτιον πυρπόλησις τῆς ναυαρχίδος ὑπὸ τοῦ Κανάρη, καὶ ἡ ἐν μέρει μόνον ἀνάφλεξις

τῆς ἀντιναυαρχίδος ὑπὸ τοῦ Πιππίνου. Δὲν ἔλαβον χωρὶν λοιπὸν ναυμαχία τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου μετὰ τοῦ τουρκικοῦ, οὔτε τοῦ τουρκικοῦ μετὰ τοῦ Κανάρη μόνον, καὶ νὰ τρέψῃ εὖτος διὰ τῆς πυρπολήσεως τῆς ναυαρχίδος τὸν ἐχθρὸν στόλον εἰς φυγὴν, ἀλλὰ μεμονωμένον ἔργον μυστικόν, καθότι τὴν ἡμέραν τὰ πυρπολικά κατὰ τὸν διάπλουον ἔφερον τὴν αὐστριακὴν ἐμπορικὴν σημαίαν, ἐπροστατεύοντο δὲ καὶ ὑπὸ δύο πολεμικῶν πλοίων τοῦ στόλου.

Ἡ ἀποστολὴ πυρπολικῶν ἐν Χίῳ εἶναι ἀπόφασις ληφθεῖσα παρ' ὧν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ πλοιοάρχων ἐν Ψαρροῖς, καὶ οὐδενὸς ἄλλου, μετὰ δὲ τριῶν χιλιάδων πληρωμάτων δηλωσάντων ὅτι ἀναλαμβάνουσι τὴν κυβερνήσιν τῶν πυρπολικῶν, ὥρισθσαν ὁ Κανάρης καὶ ὁ Πιππίνος. Τὸ αὐτὸ ἔτος ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ἐνέπρηνεν εἰς τὸν λιμὲνα τῆς Τενέδου ἑπτα ἑχθρὸν δίκροτον. Ἐκλήθη κατόπιν ὁ στόλος ἐχθρὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτιμωρήθη ὁ ναυαρχος δι' ἀποκεφαλίσμου διὰ τὴν ἀβουλίαν καὶ ἐλαφρότητα μεθ' ἧς ἐδιοίκησε. Τεῦτο δὲν θὰ ἐξηγήθῃ, ὅτι ἐτράπη εἰς φυγὴν, διότι συνεχῶς κατὰ τὸ διαστήμα τοῦ ἀγῶνος ἔπραττε τοῦτο. Κατὰ τὸ ἔτος 1823, ὅτε συνεκροτήθησαν αἱ ναυμαχίαι παρὰ τὴν Ἀθῶνα, τὴν Σκιάθον καὶ τὸ Τρίκερι ἦναι τὸ πυρπολικὸν αὐτοῦ κατ' ἐχθρὸν φεργάτας καὶ ἀπίστον κατὰ τὸ Τρίκερι, ὁμοίως ἀπίστον καὶ οἱ πυρπολισταὶ Πιππίνος, Ρομπότσης καὶ Νικολήμας, ἐτράπη εἰς φυγὴν ὡς ἐκ τούτου ὁ ἐχθρὸς στόλος, ἢ μετὰ μάχας πεισματοῦδεις, κατὰ τὰς ἡπείλους ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἔκαμε τὸ μέρος τοῦ ἀρετὰ καλῶς.

Σημειωτέον, ὅτι ἕκαστον ἔτος τῆς Ἐπαναστάσεως ἔχει ἐκστρατείας πολλὰς, εἰς τὰς ὁποίας οἱ πυρπολισταὶ συνεχῶς δὲν παρευρίσκοντο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀλλ' ἐπτάκτως, καὶ κκίοντες τὸ πυρπολικόν, ἐὰν ἐπιτύγχανον νὰ πυρπολήσωσιν ἐχθρὸν πλοῖον, ἐλάμβανον ἀμοιβὸν διακόσια ρῖσια καὶ ἀπὴρχοντο. Ὁ Κανάρης δὲ κατὰ τὸ 1823 μόνον εἰς μίαν ἐκστρατείαν παρέστη, ἐνῷ συνέβησαν κατ' αὐτὸν τρεῖς. Μετὰ τοῦτο ὁ Κανάρης παρουσιάζεται ἐπ' ἄλλου πεδίου μάχης, παρὰ τὴν Σάμον τὴν 6 Αὐγούστου 1824, καθ' ἣν ναυμαχίαν ἐνέπρηνεν ἐχθρὴν φεργάταν, καὶ ἀνὰ μίαν ἐχθρὴν κορβέταν οἱ ὑδραῖοι πυρπολισταὶ Βατικιώτης καὶ Παπαλιάς, ἐνῷ ὁ στόλος εἶναι γνωστότατον τί κατ' αὐτὸν ἔπραξεν εἶναι τὸ κατόρθωμα τοῦτο λόγος διὰ νὰ ἀντιποιηθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν νίκην; Ἐκεῖ σπεύδων νὰ ἐπιβῇ τῆς ναυαρχίδος τοῦ Σχχτούρη, ὅστις ἐπροστάτευεν αὐτὸν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ κατὰ τῆς πυρπολήσεως, φεργάτας, ἐνῷ διήρχετο πλοῖον τῆς Ἀσιατικῆς παραλίας διὰ τῆς λέμβου τοῦ πυρπολικοῦ αὐτοῦ, ἐπυροβολήθη ὑπὸ τὴν ἐκείστων μόνων ὀθωμανικῶν στρατευμάτων καὶ ἐφρονέθη εἰς ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς λέμβου. Ἐκτοτε ἤσυχεν ἐν Αἰγίνῃ μέχρι τοῦ 1825, ὅτε μετέβη ἐκεῖ ὁ Μανώλης Τομπάζης διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πυρπολικῶν τῶν προωρισμένων διὰ τὴν μυστικὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκστρατείαν. Ἐφ' ὅσον χρόνον παρέμενεν ὁ Τομπάζης ἐν Αἰγίνῃ, ἐξενίζετο παρὰ τῷ Κανάρῃ. Δὲν ἀνεκοίνωσε μὲν εἰς τὸν Κανάρην πρὶν

τίνα σκοπόν τὰ πυρπολικὰ ἐτοιμάζονται, ἀλλ' ὑπεσχίθη νὰ τὸν διορίσῃ κυβερνήτην εἰς ἐν τούτων δι' ἐκστρατείας ἀδελφον καὶ ὅτι ἅμα παρὰσκευασθῇ σι τὰ κατ' αὐτὴν θὰ τὸν εἰδοποιήσῃ. Ὁ Κουντουριώτης, ὅστις παρὰσκεύασεν τὴν ἐκστρατείαν, εἶχεν ἄλλους πυρπολιστὰς ἐκλέξει, τὸν Μπούτην, τὸν Βώκον καὶ τὸν Πολίτην. Ζητήσαντος τοῦ Τομπάζη νὰ μάθῃ τίνας πυρπολιστὰς θὰ ἀναλάβωσι τὴν κυβερνήσιν τῶν πυρπολικῶν, ὁ Κουντουριώτης ἀπήντησεν ὅτι τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ὠρίσθησαν διὰ τὴν προκειμένην. Τότε ὁ Τομπάζης ἐπρότεινε τὸν Κανάρην ἀντὶ τοῦ Πολίτου καὶ μετὰ ἔρρησιν ἐπιμονῶν τοῦ Κουντουριώτου, οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι προτίθεται νὰ μὴ μετάρῃ τῆς ἐκστρατείας ἐὰν δὲν προσληφθῇ καὶ ὁ Κανάρης. Ἐπὶ τέλει, ὁ Κουντουριώτης ἐνέδωκε καὶ εἰδοποιήθη ὁ Κανάρης διορισθεὶς τρίτος πυρπολιστὴς παρὰλειφθέντος τοῦ Πολίτου. Οὐδεὶς ἐν Ἰδρυαίᾳ ἐγίνωσκε πρὸς τίνα σκοπὸν τὰ πλοῖα ἀναχωροῦντι, ἐπιστεύετο ὅτι ἐκπλέουσι πρὸς ἰνίσχουσιν τοῦ ὑπὸ τὸν Μικρούλην σ' ὅλου, εὐρισκομένου παρὰ τὴν Κρήτην καὶ ἀναχόμενος τὸν Αἰγυπτιακόν. Ὁ δὲ οἱ πυρπολιστὰς ἐγνώριζον διὰ τίνα σκοπὸν μεταβαίνουσι, καὶ εἰς τὸ πέλαγος ἀνεκοινώθη αὐτοῖς οὗτος. Τὰ πυρπολικὰ ἔφερον τὴν αὐστριακὴν ἐμπορικὴν σημαίαν διὰ νὰ ἀπορύγῃσι τὸν ἑλεγχον καὶ ἰδίῳ, κατὰ τὸν εἰσπλουν νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς αὐστριακὰ ἐκ τῶν κατ' ἡμέραν εἰσπλεόντων καὶ ἐκπλεόντων διὰ τὴν μεταφοράν τῶν αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων καὶ τῆς ἀποσκευῆς αὐτῶν. Ἐσὺμφωνήθη νὰ εἰσπλεύσῃσιν ὁμοῦ καὶ πρὸ τῆς μεσημβρίας πίντοτε, ὅτε ὁ πελάγιος ἀνέμος ἐπιπνέει, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃσι τὴν ἐπιτυχίαν.

Δὲν προτίθεμαι νὰ ἐξετάσω διατὶ ὁ Κανάρης ἐπελάθετο τοῦ φυσικοῦ φαινομένου τῆς τακτικῆς λειτουργίας τῶν ἀνέμων εἰς ὠρισμένους ὥρας τοῦ ἡμερολογίου, ὅπως ὠρελθῇ ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὴν προκειμένην, καὶ εἰσῆλθον ὑπὸν ἑνὶ εὐρισκόμενος ὅπως πυρπολήσῃ τὰ ἐχθρικά πλοῖα. Ἐρωτῶ δὲ εἰσῆλθον ἐπισήμως φέρων ἐπηρμένην τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν φρουρίων; Τινὲς ἐμπόδια σημάδιον καὶ ὑπερπῆδησεν αὐτὰ; Τίς ὑποπτεύθη ἐκ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅτι ἐκ τοῦ συνήθους εἰσπλου αὐστριακῶν ἐμπορικῶν πλοίων ὑποκ' ὑπεται πυρπολικόν; Φρονῶ ὅτι ἠδύνατο νὰ παρὰμείνῃ ἐβδομάδα ὅλην, χωρὶς νὰ παρὰτρηθῇ. Οἱ ἐκεῖ ἰδόντες τὸ πυρπολικόν καὶ ὁρῶντες αὐτὸ εἰς συνήθη πυρκαϊάν, καὶ ἄργα ἐμχθον ὅτι πραγματικῶς συνέβαινε, ὅτε ὁ Κανάρης εὐρίσκειτο ἐπὶ τοῦ πυρπολικοῦ τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ Ἀντωνίου Βώκου. Ὅτε ἐπέβαιναν, ἐπετίθη αὐτοῦ τὸ πλήρωμα διὰ νὰ τὸν φονεύσῃ, ὡς παρὰβάντα τὰ προσυμφωνηθέντα καὶ ματαίωσαν τὴν ἐκστρατείαν. Κατὰ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ πληρώματος ἡμῶν θη γυναικίως ὁ συναδελφός αὐτοῦ Βώκος, ὥς ὅτου ἐπλησίασαν τὸν ἐγγλητὸν Μανώλην Τομπάζην, παρὰ τοῦ ἰσίου ἀποστάλῃ λέμβος καὶ περὶλαβὲν αὐτόν. Ἐκτοτε ὁ Κανάρης μέχρι τοῦ πέρατος τοῦ ἀγῶνος δὲν ἐκπαρτίσθη ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἐννοῶ τοὺς περὶ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διαμορφώσῃσιν αὐταῖς μικρὸν στόμα.

εὐρίσκω ποίησιν, διότι παρὰσιάζονται σκηναὶ δραματικαὶ πλείσται δοταί. Ἐννοῶ τὸν Διάκον· ἀντεπροσώπευεν ἐπισήμως τὸ ἔθνος, εἶχε τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἠγωνίζετο ὑπὲρ τῆς τιμῆς αὐτῆς. Ἐννοῶ τοὺς Μαυρομιχαλάς Κυριακούλην καὶ Ἡλίαν, τὸν Μάρκον Μπότσαρη, τὸν Παπαφλέσαν, τοὺς πεσόντας ἐν Σφακτηρίᾳ Τσαμιαδὲν καὶ Σαχίνην, τὴν ἐξοδὸν τοῦ πάρωνος Ἀρεως, τὴν τοῦ Μισολογγίου, τὴν ἐκβίασιν τοῦ εἰσπλου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, τὴν προκαλίσσαν χιλιάδων λιρῶν στοιχήματα παρὰ τῶν ἐκεῖτε μεταβάντων ἐξ ἐπτανήσου περιέργων Ἀγγλων περὶ τοῦ ἀν θὰ ἐξεβιάζετο ὁ εἰσπλους. Ἐννοῶ τὰ τορπιλικὰ τολμήματα τῶν Ῥώσων ἐν τῷ Δουνάβει κατὰ τῶν Τουρκικῶν πλοίων. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιστάσεις, ὑπῆρχεν ἐπηρμένη ἡ ἐθνικὴ σημαία κατὰ τῆς ὁποίας ἐρρίπτοντο, καὶ οἱ ὑπερασπιστὰς αὐτῆς, ἐπίσιν. Ἀλλ' ἐν Χίφ, Τενέδφ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὑπῆρχεν Ἑλλὰς; Ὑπῆρχεν τρία πλοῖα φορτηγὰ αὐστριακὰ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων τὴν αἰγυπτιακὴν κυβερνήσιν!

Κατὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ἀδουκίρ ὁ Δουπὶτ Τουὰρ κεκομμένους ἔχων τοὺς πόδας, ἐφώναζεν αὐτῶσατε τὴν σημαίαν!

Καὶ ὁ Μισούλης κατὰ τὴν παρὰ τὰς Πάτρεις ναυμαχίαν, ὅτε ἐκόπη ἡ σημαία ὑπὸ ἐχθρικῆς σφαίρας, ἐφώναζεν αὐτίςως ἀγρήγορα ἓνα παιδί νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν. Διατὶ τὴν σημαίαν εἰς τὴν σημαίαν; Διότι, ἐὰν μετὰ τίνα λεπτὰ δὲν ὑψοῦτο, θὰ ἐνομιζέτο ὅτι ἐδειλίασε καὶ ὑπετάγη.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος)

ΛΑΖΑΡΟΣ ΖΑΚΑΣ

Διμενάρχης Σπετσῶν

PHILIPPE DARYL

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΛΑΣΤΙΚΗ

Ἀφιερῶται εἰς ἀμφοτέρους τὰ γυναικα

Ὁ Θεόφιλος Γιοτίε ἰσχυρίζετο, ὅτι, πᾶς ἄνθρωπος δύναται πάντοτε νὰ διασκευάσῃ ἐαυτὸν τὴν κεραιὴν τὴν ὅποιον ἐπιθυμῇ νὰ ἔχῃ, καὶ ἡ Δελφίνα δὲ Ζιρκάρδεν εἶπεν ὁρθότατα, ὅτι τὸ πρῶτιστον καθῆκον τῆς γυναίκας εἶναι νὰ εἴναι εὐεχὴς.

Ἀμφοτέραι ἐθεώρουν τὴν ἀνθρώπινον μορφήν ὡς μαλακὸν κερὶν, τὸν ὅποιον δύναμεθα νὰ διαπλάσωμεν καὶ νὰ μετασχηματίσωμεν κατὰ βούλησιν.

Ὁ δὲ Δίκου ἀρῶμεν ἡμῖν τὴν ἀθάνατον εἰκόνα τῆς παιδαγωγού, ἥτις ὑπαγγέλλει τὰς μαθητρίδας αὐτῆς νὰ ψάλλωσι σεραὶς ἀτελευτήτους λέξεις ἀρχομένων ἀπὸ ΗΡ. — πρῶτα, πρῶτα, πρῶτα, πρῶτα — πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διαμορφώσῃσιν ἐαυταῖς μικρὸν στόμα.

Ἐδοκίμουν πάντες νεαροὶ μαθηταί, ἐλαύτως πρὸς

τὰ κάτω ἥρεμα τοὺς χόνδρους; τῆς ρινὸς τῶν βρεφῶν των, ἐπὶ τῇ ἀξίεπαλινῇ ἐλπίδι νὰ δώσωσιν εἰς τὸ ὄργανον τοῦτο σχῆμα κλατικώτερον· καὶ οἱ περιηγηταὶ κατέστησαν ἡμῖν γνωστὸν, ὅτι ἡ πρωτίστη μέριμνα μεγάλου ἀριθμοῦ ἀφρικανικῶν λαῶν, ὅταν γεννᾶται παρ' αὐτοῖς τέκνον, εἶνε νὰ ἐπιμάξωσι τὸ κρανίον του διὰ τῶν χειρῶν κατὰ ποιὸν τινα τρόπον, ὅπως δώσωσιν εἰς αὐτὸ ποιὸν τι σχῆμα, ἢ νὰ καθήσωσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ νεογνοῦ πρὸς πλάτυνσιν αὐτοῦ, συμφῶνως· μετ' τὸν παρ' αὐτοῖς παραδεδωγμένον τύπον καλλονῆς.

Οἱ ἄγριοι οὗτοι λαοὶ εἰσὶν ἐν τούτῳ καλλιτεχνικώτεροι ἡμῶν, ἀφοῦ καταβάλλουσι τοῦλάχιστον προσπαθειάν τινα ἵνα προσεγγίσωσιν οἱ διάδοχοί των εἰς κανόνα τινὰ τυπικοῦ κάλλους. Εἰς ἡμᾶς δὲ, οἵτινες τάσσομεν ἐαυτοὺς τούτῳ ὑπεράνω αὐτῶν μεταξὺ τῶν ὑπὸ τὴν σελήνην ὄντων, οὐδὲ ἐπέρχεται κἄν ἡ ἰδέα νὰ πρικοίσωμεν τοὺς υἱοὺς μας καὶ τὰς θυγατέρας μας διὰ τοῦ ὕψιστου τούτου τῶν ἀγαθῶν—εὐπρεποῦς μορφῆς, ὕψους σώματος καὶ κανονικῶν μελῶν.

Θὰ ἦτο ἐν τούτοις εὐκολον τὸ πρᾶγμα, ἐὰν ἤθελμεν καὶ μόνον νὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ αὐτοῦ!

Εὐκολον νὰ μετατρέψωμεν τὴν μορφήν παιδίου:

Ναί, βεβαίως, τοῦλάχιστον γενικῶς πῶς. Ἀρκοῦσιν ἐνίοτε, ἵνα κατορθώσωμεν τοῦτο, ὅπου ἄλλως τε εἶνε δευτερεύον, περιποιήσεις τινές· καλλωπιστικαὶ τοῦ προσώπου ἐπίμονοι, πιάσεις διὰ τῶν δακτύλων συνεχεῖς ἐπὶ ταύτης ἢ ἐκείνης; τῆς κοιλότητος, ἐπὶ ταύτης ἢ ἐκείνης; τῆς ἑξοχῆς, περιποιήσεις; κατὰ ἄλλοι τῶν ὀρθαλμῶν, τῶν βλεφαρίδων, τῶν βλεφάρων, ὅλων τοῦ τριχωτοῦ συστήματος. Πολλοὶ ἄνδρες καὶ πολλαὶ γυναῖκες πρόκεινται ζῶντι παραδείγματα τῆς μετατροπῆς ταύτης.

Οὐδαὶς ὑπάρχει ὁ μὴ γνωρίζας παιδὶς ἀποτροπαιοῦ ἀσχημίας ἐπὶ τῶν βάθρων τοῦ σχολείου, καὶ οἵτινες βραδυτέρον, διὰ τῆς ἐπιμόνου θελήσεως, δι' ἄλλων θερισμῶν ἐν τῇ ἀκαταβλήτῳ ἀσάφει τῆς κόμης των, δι' ἐπιδαξίον τοῦ σώματος ἐν τῷ λαβυρίθῳ τῆς γενειάδος των, κατόρθωσαν νὰ διαμορφώσωσι κεφαλὴν εὐπαρουσίαστον. Τοῦτο καθημερινῶς διδάσκει τις νὰ ἴδῃ εἰς τοὺς ζωγράφους καὶ τοὺς υποκριτάς.

Ἄλλοι, δὲν ἐπιζητοῦσιν ἀκριβῶς ν' ἀποκτήσωσι τὴν καλλονήν, ἀλλ' ἐπιδιώκουσιν ἐν τῇ μορφῇ τὸ ὕψος τοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ ὅποιον ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ περιορισμένον αὐτοῦ ἰδεώδες. Οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ διάφοροι ὑπάλληλοι διαλάμπουσι ἐν τῇ πρώτῃ σειρά τούτων, οἵτινες φαίνονται ὡς ὑπεκτινὰ ὑποδύμενοι τὸ πρόσωπον γελίου αὐταυτοῦ πατρὸς. Κόμην ἀνεστρεφμένη, καταπίπτουσα ὀπισθεὶ τῶν ὤμων, καὶ περιλείγουσα τὴν περιαιμίον, χεῖλος ἔτριχον, ἐν ἀνάγκῃ μικρὸν ἑξοχικὸν παρὰ τοῦ ἀκροτέρου, ὡς ἐθίζει τοῦτο διάσημός τις νεοροθεραπευτῆς· δὲν ἀπαιτοῦνται πλεονέκτα ἵνα ἐμπνευσθῇ ἡ ἐμπνευστή εἰς τὸν ἀσθενῆ, καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα εἶνε προτιμότερα ὅλων τῶν διπλωμάτων τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Ζεῦχος τριγῶν περὶ γένων περικακομένων κατὰ

τινα γωνίαν, παρέχει εἰς τοὺς δικαστὰς τὸ προσωπεῖον τῶν ὀνείρων των. Ὑπάρχουσι ἔτι προσωπεῖα τῶν ὀρθίων λειτουργῶν, τῶν καθημένων, καὶ αὐτῶν ἔτι. οἵτινες ἐρπουσι ἐπὶ τῇ; κοιλίᾳ. Ὁ χρηματιστής, ὁ μηχανικός, ὁ ἀξιωματικός, ὁ ὑπηρετῆς καφεναείου ἢ ἐστιατορίου, ἔχουσι ἕκαστος εἰδικὴν κεφαλὴν, ἣν ἀρχίζουσι νὰ διαμορφώσιν πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα ταύτην τὸ ἐπάγγελμα των.

Αἱ δὲ γυναῖκες, ὑπὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἀπλοῦστατα, σὲ κάμνουσι ἀληθῶς· νὰ τὰ γάνης πλέον... Τίς δὲν εἶδεν ἐν τῷ βίῳ του μίαν τῶν αἰωνιδίων μεταμορφώσεων ἐκείνων, βοσκοπούλας εἰς δούκισσαν, ἢ χηνοδοκτοῦ εἰς λαμπρὴν ἀστέρην θεάτρου;

Ἄλλα πάντα ταῦτα δὲν εἶνε ἢ ἡ ἐπιφάνεια, ὡς νὰ ἐλεγέ τις ὁ ἀμνηστὸς τῶν προσώπων. Οὐκ ἔστι δὲ περὶ τούτων ἡπλῶς, ἵνα καταδείξω, ὅτι ἡ ζωὴ γραμμὴ εἶνε πρᾶγμα παρερχόμενον καὶ μεταβλητὸν, τὸ ὅποιον δύναται τις νὰ διευθύνῃ κατ' ἄρεσκειαν. Ἄλλ' ὅτι ἀληθεύει περὶ τοῦ προσώπου, εἶνε ἔτι ἀληθέστερον περὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ σώματος.

Ἐνταῦθα πρᾶγματι, ἔχομεν πρὸς ἡμῶν κηρὸν μαλακὸν, κηρὸν εὐπλαστον καὶ ἐτοιμον νὰ προσλάβῃ ὅλα τὰ σχήματα, τὰ ὅποια κατ' ἄρεσκειαν θὰ τῷ ὀρίσωμεν, ἰδίως ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. Οἱ μὲς (ὅτι κοινῶς καλοῦμεν σάρκα καὶ κρέας) εἶνε ἴσως ὁ εὐπλαστότερος ἰσθός· ὁ ὑπάρχων εἰς τὴν ὑρήλιον. Δυνάμεθα ἐπακριβῶς νὰ τὸν κάμωμεν ὅτι θέλομεν, νὰ τῷ δώσωμεν ὅποιονδήποτε σχῆμα, ὡς εἰς τὴν ἀργίλον, ἐδῶ νὰ ἀποτρογγυλώσωμεν καμπυλότητάς ἐκεῖ νὰ ἀμβλύνωμεν προεξοχάς, πικρέας νὰ ὀρθώσωμεν στρεβλόν τι, νὰ φθίσωμεν ἐν ἀνάγκῃ μέχρι αὐτοῦ τοῦ ὅσπου, σχεδὸν ἐπίσης εὐκάμπτου κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὅσον αὐτός ὁ μὲς.

Καὶ ταῦτα, χωρὶς νὰ τὸν βλάψωμεν, χωρὶς νὰ φθείρωμεν, χωρὶς νὰ ἐγγίσωμεν κἄν, τίποτε πλεόντερον ἢ προκαλοῦντες τὴν μεῖζονα ἢ ἐλάττωσα λειτουργίαν μυϊκῶν τινῶν ἢ τῶν ἀποκλεισμένων τινῶν ἄλλων, καὶ κατὰ συνέπειαν, προτιδόντες αὐταῖς ὅγκον ἢ ἀφίνοντες αὐτάς· ἐν στασίμῳ καταστάσει.

Ἡ ἀνθρωπίνη αὕτη ἀργίλλος ἔχει τὸ ἔμφυτον ἰδιώμα νὰ ὀγκοῦται καὶ νὰ στερεοποιῇται αὐτομάτως, διὰ τῆς ἀπλῆς ἐπενεργείας τῆς ἐπιβλαπομένης εἰς αὐτὴν ἐργασίας.

Φαντάσθητε ἀνδριάντα ἀτελῶς ἐτχηματισμένον ἐκ ζωτικῆς σαρκὸς, χονδροειδῆς σάρκινον πρόπλασμα, περιοριζόμενον κατ' ἀρχάς· εἰς λεπτὰ στρώματα σαρκὸς ἐπὶ τοῦ ὀστέωδους σκελετοῦ. Θ' ἠρώσῃ τις διασείσῃ τις τὰ ὅσα ταῦτα, νὰ ἐμβάλλῃ αὐτὰ εἰς κινήσεις, νὰ προκαλέσῃ τὰς πικρὰς δαίς αὐτῶν κινήσεις· ἐπὶ τῶν ἀρθρώσεων των, ἵνα μικρὸν κατὰ μικρὸν τὸ μῶδες· αὐτὸ περιβλημῶν, στερεοποιηθῇ, ἐξοχὴ καθῇ, στρογγυλωθῇ, κατὰ τὰς κλατικώτερας καὶ εὐγενεστέρας γραμμάς. Δὲν εἶνε πρᾶγματι θαυμάσιον πρᾶγμα, σχεδὸν ὀνείρον:

δέρμα;... Ἐμπρός! Πλύσιμον με ἄφθονον ὕδωρ καθ' ἡμέραν, τρίβεσθε, ζυμώνετε με τὰ δάκτυλα δλον σας τὸ κορμί, καταστήσατε ἐκυτοῦς λειοτέρους καὶ στιλπνοτέρους μαρμάρων!...

Ταυτόχρονον δὲ, μέτρα τινα σωματικῶν διαστάσεων λαμβανόμενα ἀκριβῶς, σημειούμενα ἐν μεγάλῳ καταστήκῳ, καὶ βεβαιούμενα ὅτι ὁ μαθητὴς Ε. ἔχει ἀνάγκην νὰ προσκλήσῃται αὐξήσιν μυϊκοῦ ὅγκου κατὰ δύο ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, ὅτι ὁ μαθητὴς Χ. δὲν θὰ κἀμῃ ἀσχημα νὰ πᾶρῃ δύο ἑκατοστὰ ἀκόμη γόμφων... Τὰ φάρμακα ταῦτα, διδόμενα οὐχὶ ἀπλῶς ἐν συνταγαῖς, ἀλλ' ἐπιβαλλόμενα ἀσκήσεως μέχρις ἐσχάτης κοπώσεως, κινήσεως, ἐνεργητικότητος, ζωὴ εἰς τὸ ὑπαιθρον... Καὶ θὰ ἰδῆτε, μετὰ τινα ἔτη, τὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ράτσας!...

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

DARAMOT

HENRI LAVEDAN

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΥΙΟΙ

Μὲ τὰ ὑψηλά του παρὰθυρα, βλέποντα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βαρένης, τὰς μαρμαρίνους τοῦ κλίμακας καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ φατώματα του, τὸ μέγαρον σιωπηλὸν, ἐφαίνετο ἀκατοίκητον. Τρεῖς ἄνδρες, καθήμενοι ἐντὸς αἰθούσης τοῦ πρώτου ὀρόφου ἐθεώρουν ἀλλήλους ἄφωνοι: ὁ κύριος Μαρκήσιος, ὁ κύριος κόμης καὶ ὁ κύριος ὑποκόμης.

Ἀνέμενον τὸ πέρας τοῦ ἱατρικοῦ συμβουλίου.

Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐμελλον νὰ μάθωσιν ἐκ τοῦ ἐπισήμου στόματος τῶν ατρικῶν ἱεροσότητων, ἂν ὑπελείπετο ἐλπίς τις περὶ τῆς διασώσεως τῆς Γαβριέλας Ἀννης—Σαρίας, ἐπικλήρου μαρκησίας δὲ Γαβριάγγ, μητρὸς των καὶ χήρας τοῦ μαρκησίου δὲ Γαβριάγγ.

Ὁ κύριος μαρκήσιος ἦτον ὑψηλὸς καὶ ἰσχνὸς, ἔχων μορφήν ἀδιδουδύτως τυπικὴν. Ἐμάντευε τις ὅτι δὲν ἦτον ἢ τριᾶκοντα ἔτων. Ἡ κόμη του διεσκευασμένη τεχνιέντως, ἄφινεν ἐνιαχοῦ φαλακρὸν τὸ κρανίον. Ἐφερε μονύelon, ἀπλοῦν κύκλον ὕλινον ἐφηρμουμένον στερεότατα εἰς τὸν ἀριστερόν του ὀφθαλμόν, ἄνευ ἐλεφαντίνου περίξ κρίκου, ἄνευ ἱμάντος.

Πισῶν ἀπὸ τοῦ ἵππου εἶχε ὀρθώσει τὴν μίαν του κνήμην· ὁ μονύελός του δὲν ἐσεισθη κἄν. Ἀνεφέρετο πάντοτε περὶ αὐτοῦ τὸ ἀπίστευτον τοῦτο γεγονός.

Ὁ κύριος κόμης, μὲ πλειότερα χρώματα περὶ τὰ μῆλα τῶν παρειῶν ἢ ὁ ἀδελφός του, ὑφίστατο μετ' ἡσσανος κοπώσεως τὴν ἀνίαν τῶν εἰκοσι τριῶν του ἔτων. Ὁ πυρόξανθος μύτταξ του, ἀρειμανιώτατα ἐστριμμένος, ὑπεδείκνυε φύσιν ὑπέικουσαν εἰς τὴν πρώτην ὁρμὴν, διαχυτικωτάτην εἰς τὰ αἰσθηματὰ τῆς ἐθεωρεῖτο ὡς ἰ πνευματωδέστερος.

Ὁ μικρότερος, ὁ κύριος ὑποκόμης, μόλις ἐν ἀρχῇ τοῦ εἰκαστοῦ του ἔτους, ἐφαίνετο ὅλος γηρακὴς.

Αἱ ρυτίδες του ἐπὶ τοῦ ἀγενεῖου προσώπου διεισταυροῦντο μετὰ σκληρᾶς πρωϊμότητος. Ἡ καταπληκτικὴ ἰσχνὸς, ὑποδοσκόμενος ὑπὸ βρῆχυν ἀπέσπα ἀπὸ τῶν μυχιαϊκῶν τοῦ στενοῦ στήθους, μὲ συνεστραμμένον τὸ στόμα, τὴν κινήσιν πρὸς τὰ ὀπίτω, καὶ μὲ ἰσχυροῦς κηλίδας τῶν παρειῶν.

Ἡ θύρα ἡνέφθη καὶ τέσσαρες κύριοι ἀνεμυσθησαν εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, κρατοῦντες ἀνὰ ἑκάστης εὐρεῖς πέλους. Ἐκάθησαν.

Ὁ μᾶλλον ἡλικιωμένος, εἰδικότης διὰ τὰ τοιαῦτα τοῦ εἶδους νοσήματα, ἐκεῖνος, ὃν οἱ λοιποὶ ἔκριναν μετ' ἀπειροῦ προσοχῆς ὁμιλοῦντα, ἀφῆχθη τὸν ιστορικὸν τῆς ἀσθενείας, ἐξετάθη ἐπὶ τῆς παθολογίας τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ εἰσφάγου, εἶπεν ὅλας τὰς ἐπὶ τῆς πικνότητος τῆς ἀτροφίας τῶν νεφρῶν καὶ τέλος ἐξέβησε τὰ συμπεράσματά του. Οἱ οὐκ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐνευσαν ἐπιδιοκίμιστα. Ἀρῶν ἐτελείωσεν, ἡγέρθη, μετὰ τὴν φυσιολογικὴν συνεστροφήν, καὶ ἐξέπεμψε στεναγμόν. Εἶτα, στραφὼς πρὸς τοὺς νέους μὲ δεικτικὰ εἰς τὴν φωνήν! ἀκούριοι, ὅτω θλιβερόν καὶ ἂν εἴνε τοῦτο δι' ἐμέ... ἀλλ' εἰσθε ἄνδρες... τὸ τέλος τῆς ἐφθασε.

Προσέθηκε δὲ, μετὰ τῆς ὁμιλίας πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐν ὁρμῇ πλήρει εὐσεβείας, ἣν πᾶντα συνεμύνησαν οἱ λοιποὶ: — Ἐκτὸς ἐὰν θαυμά...

Αἱ θύραι ἐπανακλείσθησαν.

Καὶ ἡκούοντο ἤδη συνομιλοῦντες ὑψηλοφώνως καὶ ζωηρῶς ἐν τῷ προδρόμῳ.

— Ἐρχεσαι πρὸς τὸ μέρος μου;

— Ἀδύνατον.

— Τὴν τρίτην εἰς τὸ Palais—Royal μαζῇ.

Οἱ τρεῖς υἱοὶ εἶχον εἰσέλθει εἰς τὸν κοιτῶνα ἔχοντα κεκλεισμένα τὰ παραθυροφύλλα καὶ καταβιβασμένα τὰ παραπετάσματα, φωτιζόμενον ἀπὸ δρῶς ὑφ' ἐνὸς κηροστάτου, καὶ ἔμμενον ἀκίνητοι εἰς παρὰ τὸν ἄλλον, πλησίον τῆς κλίνης, ἐφ' ἣν ὁ μῆτηρ των κατέκειτο, ὑπτία, σύννους, ἐν ὑπερτάτῃ προσονκίᾳ.

Ὁ μεγαλύτερος, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ὁμιλῶν ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ τῶν δύο ἄλλων, εἶπεν:

— «Ὑποφέρεις, μητέρα;»

Διὰ τοῦ μικροῦ τῆς δακτύλου, λεπτοῦ ὡς σπῆλκος, τοῖς ἐνευσεν ὄχι, καὶ ὁ βραχίον πρὸς στήθεα μὴν ἀνασηκωθείς κατέπεσεν ὡς τι νεκρόν.

Ἦτο κατακίτρινος, ἀπεξηραμμένη, μετὰ λεπτὰς κατὰλευκον κόμην, καὶ θερμὴν ἀκτῖνα ἀγαθότητος, ῥέουσιν ἀπὸ τῶν κυκλῶν τῆς ὀμμάτων, μειδιῶντες ἐν τῇ κοιλότητι τῶν κογχῶν ὡς μυσοτιτίδες εἰς τὸ βάθος φρέατος. Βίος θυσίων, ἀτυχῆς, ὃν ὑπέστη κατανάλισκος καὶ θυσιαροῦς ἐγκαρτερήσεως, ἀναγνώσκοντο εὐκόλως εἰς τὰ ὅματα ἐκεῖνα.

Μὲ τοὺς ὀδόντας συνεσφιγμένους, ἀνέπνευεν ὁρμήν τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον, προσκολλημένη εἰς τὴν ζωὴν, μὴ θέλουσα νὰ καταναλώσῃ διὰ μίαν τὴν ὀλίγον ἐκ τοῦ ἰδῶ θίου, ὅπερ τῇ ὑπολείπετο.

Ο μαρκήσιος ἠρώτησε :
 « Μὰς ἀνγνωρίζετε ; »
 ὁ ἄρχος τῆς λαλιᾶς τῆς.
 « Τρεῖς υἱοὶ προσκλίνοντες ἤκουον .
 ὁ ὑποκόμης μὲ τὸ ρινόμακτρον κατέπνιγεν ἡχο-
 σσυαυλιὰν βηχός .
 Τίνα μου, ἐψιθύρισεν ἡ μαρκησία, θ' ἀποθ-
 νῶ τὸ αἰσθάνομαι .
 ὁ πρωτότοκος διέκοψεν αὐτὴν μετὰ γλυκύτητος
 τῆς εὐγενείας .
 « Ὁ μητέρα ! . . .
 ἀκούωντὸ μὲ τὰ ὄμματ' οὕτως, εὐλαβεῖς καὶ
 αἰς προσοχῆς .
 ἐκολούθησεν ἐκείνη :
 « Μὴ κλαίετε μᾶλλον προσεύχεσθε
 ἐμοῦ . Εἰμαι κακὴ μήτηρ, ὑπέπεσα εἰς μέγα
 . . . σφάλμα διὰ τοῦ ὅποιον ἐζήτησα συγ-
 γνῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ . Πρὶν ἢ παρυσιασθῶ πρὸς
 ἡμᾶς, πρέπει νὰ σᾶς τὸ ἐξομολογηθῶ . »
 ἐπαινήθη πρὸς στιγμὴν καὶ καταβιβάζοντα τὰ
 ἄλλα διὰ νὰ ἔχῃ ἡττονα τὴν αἰσχύνην .
 « Ἠπάτησα τὸν πατέρα σας . . . τὸν ἀγαθὸν
 πατέρα . . . εἰς ἐξ ἡμῶν δὲν εἶναι υἱὸς του . .
 . . .
 ὁ ἄλλος βραδέως πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν, καὶ
 ὡς τὸ πνεῦμα, ἐστραμμένῃ πρὸς τὸν τοῖχον .
 ἔβλεπον ἐπὶ τῶν ἐνύχων .
 τὸ παρακειμένον δωματίῳ ἐκάθισαν .
 ὁ μαρκήσιος ἔλαβε τὸν λόγον, ἐλαφρῶς συγ-
 γνῶν .
 εἰσακέν τὴν θλιβεράν ὁμολογίαν, τὴν ὅποιαν
 αὐτὸς δὲν ἐπείτρεψεν εἰς τὴν μητέρα μας ν' ἀ-
 γνοῖ . Μακρὰν ἐμοῦ καὶ ἡμῶν εἶναι βεβαίως,
 ὅτι νὰ μεμψώμεν τὴν μὴ ὑπάρχουσαν πλέον ἐν
 τῷ μυστικῷ τούτῳ, τὸ ὅποιον ἀτελῶς ἀπε-
 ρύθη, ὅλ' ἐμὴν διὰ παντὸς μεταξὺ μας . Ὁ κό-
 μης θὰ ὑποπτεύσῃ . Ἡ συμφωνία μας εἶνε
 εἰς τὰ ὄμματα ὅλων τῶν λοιπῶν, ἐγὼ δ'
 εἰμαι πάντοτε ὁ μαρκήσιος, ὁ Ρενέ ὁ κό-
 μης ὁ Φραγκίσκος ὁ ὑποκόμης . Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ
 γινώσκουμεν ὅτι εἰς ἐξ ἡμῶν ἔχει εἰς τὰς
 αἰμα ἀλλότριον, ἡττον ἀγνὸν ἴσως τοῦ πα-
 τέρ' ἐμῶν, δυνάμεθα νὰ μένωμεν ἀπέναντι ἄλ-
 λ' ἐν θέσει τοσούτῳ ψευδεῖ καὶ τοσούτῳ δεινῇ ;
 εἰς κοινὸν συμφέρον νὰ διαλύσωμεν ἐφ' ὅσον
 ἐκτὸς τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην, ἥτις ὑπάρ-
 χει γεννήσεώς μας, καὶ ἂν εἴη μεταβληθῇ
 πρὸς τὸν ἕνα ἐξ ἡμῶν εἰς τὴν ὀδυνηροτέ-
 ραν ;
 εἰπέτε ;
 ὁ Ρενέ, ἀπεκρίθη ὁ κόμης Ρενέ, ὅτι ἔχεις δι-
 καίαν ὑποκόμης εἶνε τῆς αὐτῆς γνώμης, ἐν
 ἀπολαύσει, ἡμῖν ἔτοιμος νὰ ἐκφράσῃ τὴν
 ἡμῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ἀπο-
 κρίνῃ μας . Καὶ διὰ νὰ δώσω ἀμέσως ἀ-
 ντὶ τῆς εἰλικρινείας μου, ἐπείτρεψόν μοι, μολο-
 γῶν τοῦτο μὲ λυπεῖ, νὰ κατὰπαύσω διὰ
 τῆς ἀγνώμης σας . Νομίζω ὅτι ἡ μητέρα μου

ἤθελσεν ἐμὲ νὰ ὑποδείξῃ, ἐμὲ μόνον ἐν τῇ θλιβερᾷ
 ἀποκαλύψει, ἣν δὲν ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ συμπλη-
 ρώσῃ . Ἐξηγοῦμαι . Τὸ ὄνομα σοῦ, Ἰωάννη, τοῦ
 πρωτοτόκου ἐλθόντος εἰς τὸν κόσμον τὸ αὐτὸ ἔτος
 καθ' ὃ ἐτέλεισθησαν καὶ οἱ γάμοι τοῦ πατρός καὶ
 τῆς μητρός μας, ἐννοεῖς ὅτι δὲν δύναται τις λογι-
 κῶς οὔτε νὰ ἀναφέρῃ κἄν . Σὺ Φραγκίσκε, ὁ ὑπε-
 ρότερος, ὁ χαϊδεμένος πλείοτερον ὅλων, ἐγεννήθης
 μῆνας τινὰς μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς μας
 Βέρθας, τῆς ἀδελφῆς μας, ἣν ἡ πενθούσα μήτηρ
 μας ἔκλαυσεν ἐκτοτε νυχθημερόν . Δὲν ἡμπορεῖς χω-
 ρὶς νὰ προσβάλλῃς τὴν μνήμην ἐκείνης ἥτις ἀνα-
 παύεται εἰς τὴν μακρὰν ἀπόστασιν, νὰ θεωρήσῃς
 ἐαυτὸν καρπὸν ἐγκλήματος . Ἐν ᾧ ἐγὼ . . . Ἐννοή-
 σατε μόνον σας, ἀπκλῆξάτε με ἐξηγήσεων τὴν
 ὀδυνηρῶν . . . ἐγεννήθην ἐκτὸς τῆς Γαλλίας . . . ὅ-
 ταν ὁ κύριος δὲ Γαβριήλ ἦτο πρέσβυς εἰς Πετροῦ-
 πολιν . Ἡ μήτηρ ἦτο ὠραία εἰκοσιν ἐννέα
 ἐτῶν . . . λατρευομένη παρ' ὅλων . . . ἡ ὠραία Σο-
 φία, ὡς ἀπεκαλεῖτο . . . τέλος ἐγὼ εἰμαι, τὸ αἰ-
 σθάνομαι, καὶ ἡ μητέρα ἂς μὲ συγχωρήσῃ ὅτι μνη-
 μονεύω τὸ σφάλμα τοῦτο τοῦ βίου τῆς . Ἦθελε νὰ
 τὸ ἐξομολογηθῇ μετὰ ταπεινότητος πρὸ ὀλίγου, ἐκ-
 πληρῶ οὕτω τὴν τελευταίαν αὐτῆς θέλησιν . Τώρα
 ἀναμένω ποῖαν ἀπόφασιν θὰ λάβητε περὶ ἐμοῦ .

Ὁ μαρκήσιος καὶ ὁ ὑποκόμης ἐπλησίασαν, ὁ μαρ-
 κήσιος ἠγέρθη καὶ διὰ τόνου ψυχρότατα εὐγενοῦς ;
 — Κύριε, ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ σᾶς εὐχαρι-
 στοῦμεν διὰ τὴν εἰλικρινείαν σας . Δι' ὅλους τοὺς
 λοιπούς, ἐκτὸς ἡμῶν, μένετε κόμης δὲ Γαβριήλ .
 Ἄλλὰ δὲν θὰ κατοικῶμεν μαζὶ . Πότε ἀναχωρεῖτε ;

Ἐκπεπληγμένος, ὁ κόμης εἶπεν ;

— Ἄλλὰ, μετὰ τὴν κηδείαν . . .

Χαιρετηθέντες διὰ νύματος τῆς κεφαλῆς, εἰσῆλ-
 θον καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸν κοιτῶνα, ἐγονυπέτησαν
 παρὰ τὴν κλίνην . . . ἄλλ' ὅπισθοχώρησαν ἐντρομοί .
 Ἡ μαρκησία εἶχε κινηθῇ ; εἶχε λοιπὸν ἀπλῶς λει-
 ποθυμήσῃ . . . Ἀνεσηκώθη, καὶ ἐκπνέουσα ἐπὶ τοῦ
 προσκεφαλαίου, νεκρὰ νῦν, ἀφ' οὗ ἤρθωσεν εὐκρινέ-
 στατα : « ὁ μαρκήσιος . . . ὁ Ἰωάννης . . . »

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

DARAMOT

ΔΙΚΑΙΟΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΛΗ ΗΪΣΣΑΝ ΟΥΤΕ ΑΔΙΚΩΤΕΡΟΣ

Περὶ τοῦ περιβοήτου τοῦτου ἀνθρώπου σπεῦδω νὰ
 διηγηθῶ ὑμῖν ἀνέκδοτον, ὅπερ ἀκούοντες θὰ σᾶς
 φανερώσῃ ὅποια ἦτο ἡ δικαιοσύνη τούτου .

★ ★

Ἐπιθυμῶ νὰ συνομιλῶ μετὰ γερόντων, ἵνα ἐκ
 τοῦ στόματός των ἀκούω ἱστορικόν τι τῶν ἡρώων
 τοῦ 21 χρόνων, συνδιελεγόμεν ἡμέραν τινα μετὰ
 τοῦ ὀγδοηκοντούτου ; πατρός μου, ἔσχε δ' ἡ συνο-

λαίου, δι' οὗ ὑπερρεοδύται ἡμᾶ ἀφικεῖται εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ νυμφευθῶν μετὰ τοὺς νέους οἵτινες ταῦς ἔχον πέμψει τὸν ναυλον.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔφερεν εἰς ἀμνηστὴν τοὺς ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως ὑπαλλήλους καὶ τοὺς τελωνειακοὺς, ἀποδύνας ἐν ἑλίπῃ καὶ ἐμπόδιον ἢ οὐ εἰς τὰς νεοαφικέσας τὴν ἀπόβασιν εἰς τὴν ξηρὰν, οὐκ αὖτε τοῦ νόμου τοῦ ἀπαγορεύοντος τὴν ἀποβίβασιν ἐργαζῶν ξένων.

Συνεβουλεύθησαν λοιπὸν δικηγόρους, οἵτινες ἀπεφάνθησαν, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς νεαρὰς Σουηδὰς, ἐκεῖνοι οἵτινες τὰς ἔφερον, ταῦς ὑπεσχέθησαν μόνον γάμοι, τοῦθ' κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡμερομίσθιον. Τοῦ σημείου τούτου καθαρισθέντος, ἤρξατο πάλιν ἀνέκτιστοι, ὅπως θεβαιωθῇ μὴ αἱ νεάνιδες ἐξηπατήθησαν, ἢ προσελκύθησαν εἰς παρὰ τὴν ἀλήθειαν. Αἱ δὲ ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ προσκαλέσαντες αὐτὰς ἦσαν καλῶς πύστες, καὶ εἶχον πρᾶγματι τὸν σκπὸν καὶ τὰς νυμφευθῶσιν. Οὕτω, ἕκαστος αὐτῶν εἶχε τιθῇ εἰς σχέσεις μετὰ τῆς μητρίδος τοῦ διὰ τινος μεσίτου ἡμῶν διαμένοντος ἐν Στουκχόλμῃ, πρὶν ἢ τῷ πεμψθῇ δὲ ἡ νεάνις, ἥτοι ὑποχρεωμένος νὰ τῇ στείλῃ τὴν φωτογραφίαν του, ἐν πιστοποιητικῷ καλῶς διαγωγῆς καὶ χρηστῶν ἡθῶν, ὅπως γαρμμένον ὑπὸ τοῦ ἱερῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ὁποίου συγχρίζει, καὶ σὺν τούτοις, τὸ ἀναγκαιὸν διὰ τὸ ταξίδιον τῆς κόρης χρηματικὸν ποσόν.

Αἱ νεάνιδες εἶχον πᾶσαι ἀνὰ ἓνα ἰδιαίτερον θαλαμῖον ἐπὶ τῆς "Εκκλησίας, καὶ ἄνοιον ἡλικίαν ἀπὸ 19 ἕως 25 ἐτῶν, εἰς δὲ πᾶσαι ὠραίαταται. Τέσσαρες αὐτῶν μετέβησαν εἰς Βρυξέλλαν, ἔθθα τὰς ἀρέμενον οἱ μητρίδες τῶν, τὴν μίαν ἤλθεν αὐτοπροσώπως καὶ τὴν παρέλαβεν ὁ ἰδικὸς της, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰκοσὶν ἀνεχώρησαν εἰς τὰς θυτικὰς Πολιτείας, πρὸς σινατήσιν τῶν μητρίδων αὐτῶν.

††††

Ἀνακάλυψις Ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης.

Αἱ ἀσκαφαὶ αἵτινες ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου διενηργεῖτο ἐν Κύπρῳ, ἀπεκάλυψαν ἤδη ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν Πάφῳ.

Ὁ ναὸς οὗτος, κατασκευῆς ὧν φοινικικῆς, τυγχίνει ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων γνωστῶν μνημείων. Διαρκούσης τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας, δις κατεστράφη ἐν μέρει ἐκ σεισμῶν. Τὴν πρώτην φοράν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πρώτου αἰῶνος, καὶ τὴν δευτέραν φοράν περὶ τὰ τέλη τοῦ δευτέρου. Ἐκείνῃ δὲ ἀνικοδομήθη μετ' ἐκτίκτου μεγάλου πρεσβείας κατὰ τὸν παλαιὸν ῥυθμόν.

Εἰς τὸ σύνολον τοῦ κτιρίου παρατηρεῖται μεγίστη ὁμοιότης πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Σολωμῶντος, ὡς οὗτος περιγράφεται ἐν τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ τῶν Βασιλειῶν.

Ἀσκαφαὶ δὲ εὐρηθῆσαι κίτθων ἐκρωστικῶν ἐδάφους εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, ἔφερον εἰς φθολείας ἐπιγραφὰς ἡμῶν ἐνδιαφερόσας, μίαν μαρμαρίνην κεφαλὴν κίλιστα διατηρουμένην, καὶ πολλὰ τεμνύματα χαλκῶν καὶ πηλῶν ἔργων.

Δύο πίνακες πρὸ πάντων ἐπελόμενον τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων, ὁ εἰς περιέχει ἐπιστολὴν τοῦ Ἀντιόχου πρὸς τὸν Πτολεμαῖον Ἀλέξανδρον, ὁ δὲ δεύτερος κατεβλήθη τῶν ἀνθρώπων οἵτινες συνετέλεσαν διὰ τὴν Ῥωμαίων οὐκ εἰς τὴν, μετὰ τὴν ἐρετὴν, ἱερουργίαν, πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν.

Οἱ ἐργάται εὗρον πρὸς τοῦτοις καὶ πλεῖστα μικρὰ ἐ-

μοῖματα Ἀφροδίτης, λίαν κομμοειδοῦς ἐργασίας, καὶ οὐκ ὀλίγα ἀνάγλυφα ἑλληνικῆς τέχνης, καὶ μεταξὺ ἄλλων, κεφαλὴν παιδίου φυσικοῦ μεγέθους, μαρμαρίνην. Ἀναφέρεται πρὸς τοῦτοις καὶ ἐν θαννάσιον ἔργον χρυσοχοικῆς εἶνε κατὰ διὰ κόμην, χρυσῇ, θαυμασίως ἐξεργασμένη, ἔχουσα εἰς τὴν κορυφὴν τέσσαρας κεφαλὰς ἐλάφων ἐφ' ὧν ἐπικαθύνται τέσσαρες περιστραφαί.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀνακαλυφθέντων εἰς τὰ περίε τῆς Πάφου τάφων φαίνονται συληθέντες ἤδη ἐν ἐποχῇ προγενεστέρᾳ οἱ δὲ ἀνακαλυφθέντες ἀνέπαφοι, ἔχουσι ἐπιτεκνωθῇ μεταγενεστέρως.

††††

Μήπως τυχὸν εἶθε τίποτε ἐξοχώτης;

Ἀφρόντος Δωδὲ, ὁ ἔτερος μυθιστοριογράφος, προσεῖπε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γῆμιν πρὸ 25 ἐτῶν. Προσεπάθησε πρὸ τετάρτον αἰῶνος νὰ πωλήσῃ κομψὴν τινα προτομὴν ἐξ ὀρειάλκου, ὅπως προμνησθῇ εἶδον τινα τῆς πρώτης ἀνάρχης. Προσῆλθε λοιπὸν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐνδὲ τῶν γνωστοτέρων κίταστημάτων ἐν Παρίσις, προσφέρων τὴν προτομὴν. "Προτομή, ἀπεκρίθη ὁ ἔμπορος, καὶ τίνα, παρακαλῶ, παριστάνει;" "Τίνα παριστάνει;" ἀπεκρίθη ὁ Δωδὲ, παριστάνει ἑμὲ αὐτόν." "Οὐκ ὁκί δὲν μὲν λέγετε, οὐκ παρακαλῶ, τὸ ὄνομά σας λοιπόν. Μήπως εἶθε τίποτε ἐξοχώτης;" "Οὐκ ἀκόμη, ἀλλὰ δικαιοῦμαι νὰ γένω ἡμέραν τινα." "Αἶ! καλὰ λοιπόν," εἶπεν ὁ ἔμπορος ἐπομειδῶν "λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ καταπεράσσετε ὅταν γένητε!", Ὁ Δωδὲ τέλος, ἐπώλησε τὴν προτομὴν ἀντὶ 22 γράμμων, ὧν τὰ δέκα εἶδε νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀμαξηλάτην. Ὁ Δωδὲ ἤδη εἶνε καὶ πλούσιος καὶ ἔτερος ἀνὴρ.

††††

Κυνηγετικὰ ἄθλα τοῦ λόρδου Βώλσιγγαμ.

Ἐν τοῖς ἀριστοκρατικῶς κύκλοις τοῦ Λονδίνου μέγας γίνεται λόγος περὶ τῶν κυνηγετικῶν ἀθλῶν τοῦ λόρδου Βώλσιγγαμ. Ἐν ἔτει 1872 ὁ ἐχθρὸς οὗτος τῶν πτηνῶν ἐθήρευσεν, μόνος, ἐντὸς δεκαῶρον διαστήματος, 842 κομμάτια. Ὁ ἀριστοκρατικὸς κόσμος ἐφάνη δισπιστῶν πρὸς τὴν εἰδησιν ταύτην, καὶ ὁ λόρδος Βώλσιγγαμ κεκτηθεὶς τὴν φιλιαντίαν του, ἠθέλησεν ἐσχάτως νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι εἶνε εἷς τῶν ἀρίστων τῆς Ἀγγλίας κυνηγῶν.

Τὴν 30ὴν λοιπὸν Ἀυγούστου ἐξῆλθε τοῦ ἐν Βλουμπεργᾶν μεγάρου του περὶ τὴν ἐβδόμην τῆς πρώτης, συνοδευόμενος ὑπὸ φίλων καὶ ὑπηρέτων φερόντων ἀνὰ τὴν δίχροτα τυφλίαν ἵαστον.

Ἐπατερχόμενος οἰκάδε εἰς τὰς ἐπὶ καὶ ἡμῖν τῆς νυχτὸς, ὁ εὐτυχὴς λόρδος, εἶχε θηρεύσει 1,058 κομμάτια, τοῦτέστι ἀπὸ δύο κομμάτια τὸ λεπτόν!

††††

Τὸ μεγαλύτερον δένδρον τῆς γῆς

Ὁ βοτανικὸς κ. Φριδερικός Κλάουθ ἐντελύνει, πηλοῦ τοῦ ποταμοῦ Κεβέχ, ἐν τῇ κορυφῇ τῆς Τουλάνης, γιγαντιαῖον δένδρον, ἀνέον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν σελεβόων, οὗτοις ἡ περιφέρεια μετὰ 176 πόδας!

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ ΠΕΡΑΛ

Ἐν Ἰσπανίᾳ εἰς τὸ ναυπηγεῖον τοῦ Ἀγίου Φερδινάνδου, κατεσκευάσθη ἐν ὑποβρύχιον πλοῖον, ὅπερ, κατὰ τὸ λέγειν τῶν μηχανικῶν, δύναται νὰ φέρῃ ἐπικινεσθῶσιν εἰς τὰ πολεμικὰ τοῦ κόσμου.

Ὁ ἐφευρέτης τοῦ πλοίου δὲν Ἰσακ Περὰλ, εἶνε νεαρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ καὶ καθηγητὴς εἰς τὴν ναυτικὴν Σχολήν, ὅστις ἀπαιτοῦε μεγάλης φήμης ἐν τῷ Ἰσπανικῷ ναυτικῷ. Τὴν πρώτην φορὰν καθ' ἣν εἶπε δημοσίᾳ ὅτι δύναται νὰ κατασκευάσῃ πλοῖον ὑποβρύχιον, ὅπερ δὲν θὰ ἐστοιχίζεε πολὺ καὶ θὰ ἠδύνετο ν' ἀνατινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα πλοῖον ὑπερσπιζόμενον ὑπὸ δολοκλήρου στόλου, κατεγέλασαν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐδραία φήμη τοῦ κ. Περὰλ ἐνέπνευσε πεποιθήσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν, τῷ παρεσχέθησαν δὲ ἅ μὲσα τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου του. Δὲν ἐδαπάνησε περισσότερα τῶν διακοσίων χιλιάδων φράγκων.

Τὸ ὑποβρύχιον εὐρίσκεται νῦν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ριφθὲν εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ λαμπρᾶς καὶ πομπῶδους τελετῆς, δὲν ὑπολείπεται δὲ τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ δοκιμασθῇ εἰς τὰ γυμνάσια.

Θὰ ἐπιτύχῃ ἄρά γε; Τὰ πάντα πείθουσιν ἡμᾶς περὶ τούτου. Τὸ τορπιλλοφόρον τοῦτο ἔχει σχῆμα ἰχθύος, δηλαδή, σύγκειται ἐκ δύο κώνων ἡνωμένων κατὰ τὴν βᾶσιν. Ἐχει μῆκος 22 μέτρων καὶ πλάτος 2. 87. Ὅσον πλεῖ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὕδατων βυθίζεται κατὰ 80 ἑκατοστόμειτρα. Ἐξαιτίας ἡλεκτρικῆς συστοιχίας παρέχουσιν κινητικὴν δύναμιν εἰς πέντε κινητήρας, ὧν οἱ δύο εἰσὶ προωρismiμένοι διὰ τὴν πρὸς τὰ πρῶτα ὄθησιν, καὶ ἔχει ἕκαστος αὐτῶν δύναμιν τριάκοντα ἵππων. Οἱ ἄλλοι τρεῖς κινητήρες εἰσὶν ἕκαστος δυνάμειος πέντε ἵππων. Τὸ πλοῖον κινεῖται διπλοῦς ἑλικας καὶ πλεῖστα ἄλλα μηχανήματα, ἅτινα ἐξαπαλίζουσι τοὺς ἐξηλιγμούς αὐτοῦ. Θὰ διατρέχῃ ἐνδεκα μίλλια καθ' ὥραν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, δέκα δὲ καὶ ἡμισυ μίλλια ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς. Θὰ δύναται νὰ μένῃ ὑποβρύχιον πλεόν τῶν δύο ἡμερῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ν' ἀνανεώσῃ τὰς προμηθείας του καὶ τὸν ἀέρα. Θὰ περιέχῃ τορπίλλας αὐτοκινήτους, δυνάμενας νὰ ἐξκοντιζῶνται μετὰ τῆς μεγάλαις ἀκριβείας εἰς μεγάλας ἀποστάσεις.

Κατέχον πλείστας συσκευὰς χρησιμεύουσας πρὸς φωτισμὸν τοῦ βυθοῦ τῶν θαλάσσων, θὰ δύναται νὰ ἐξκοντιζῇ κατ' ἀρίστηαν, ἰσχυρότατον ἡλεκτρικὸν πῦρ. Θὰ δύναται νὰ ἀνέρχεται καὶ νὰ κατέρχεται διατηροῦν πάντοτε τὴν ἐριζοντίαν θέσιν του. Ὁ ἐφευρέτης, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὸ ἔργον του τοῦτο μελετᾷ ἤδη ἕτερον σχέδιον πλοίου, μεγάλων διαστάσεων, ἰκανοῦ ν' ἀντισταθῇ κατὰ ἰσχυροῦ στόλου.

Αὐτὰ γράφουσιν ἐκ Μαδρίτης εἰς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας. Φαίνεται, ὅτι οἱ Ἰσπανοὶ εἶναι ἐνθουσιασμένοι μὲ τὴν ἐφευρεσιν ταύτην, καὶ ἀπὸ ταύτης διακρίνεται τὴν Ἰσπανίαν ἐκδικουμένην ἐπὶ τῇ

ἡττῇ τῆς μεγάλης ἀρμάδας, καὶ κατασυντρίβουσιν τὸν ἀγγλικὸν στόλον εἰς μυρία τεμάχια.

Γράφουσιν, ὅτι τὸ Περὰλ ἐστὶ τὸ θωρηκτὸν τῶν μικρῶν δυνάμεων. Ἐν τούτοις ὅμως, ἐπιπρέπει νὰ δυσπιστῶμεν περὶ πλοίου, ὁμοιάζοντος τοσούτου πρὸς τὰς φαντασίας τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

ΦΡΙΚΤΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ἐπὶ τῆς βρασιλείας τοῦ Ἰακώβου Α' τῆς Σκωτίας, κατὰ τὸν 14 αἰῶνα, ἐγεννήθη ἐν Λοθίᾳ, πολίχνη μικρὴν ἀπεχούσῃ τοῦ Ἐδιμβούργου, ὁ Σάβνης Βίαν, υἱὸς πτωχῶν ἀλλὰ ἐργατικῶν γονέων. Ἐκδηλῶν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας μίσος πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν καὶ ἀποδεικνύων πᾶν εἶδος ἐμφύτου κακίας, παῖς ἐτι ὢν ἐγκατέλιπε τὴν γενέτειραν φυγὼν εἰς Γαλλοβᾶν. Συνωδευέτο ὑπὸ νεαρᾶς γυναικὸς, καταλλήλου συντρόφου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κακοεργημάτων τῶν, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς πολίχνης. Τὸ ζεύγος τοῦτο ἐγκατέστη ἐντὸς σπηλαίου ἀρκούντως εὐρέος καὶ μακροῦ περὶ τὸ ἐν μίλλιον. Τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου ἐβρέχετο ὑπὸ τῆς θαλάσσης, τοῦ ὕδατος πολὺ λίξις εἰσδύνοντος ἐντὸς τοῦ σπηλαίου εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων. Τὰ θύματα τοῦ ζεύγους; ἀπήγοντο ἐκπνευρόμενα ἐκ πανηγύρεων ἐν κκιρῷ νυκτός, ἢ ἐὰν ἦσαν μεμονωμένοι ὁδοιποροί, προσεβάλλοντο ἐν κκιρῷ ἡμέρας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ φρικώδους τρόπου ἡρωτηριάζετο ἕκαστον θῦμα. Διετέμνετο καὶ ἡνοίγετο τὸ ὑπογάστριον, καὶ ἐξεσύροντο τὰ ἔντερα, καὶ τὸ σῶμα ἤγετο εἰς τὸ σπήλαιον. Ὅπως μὴ φωαθῶσι; ἐφόνευον πάντα ὃν ἐλήστευον, καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐξηκολούθουν τὸ ἀποτρόπαιον ἐπαγγελά των. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, λέγει ὁ χρονογράφος, ἐζησαν μέχρις οὗ ἀπέκτετησαν ὅκτω υἱούς; καὶ ἐξ θυγατέρων, δεκκοτά ἐγγονούς; καὶ δεκατέσσαρας ἐγγονάς, πάντα προὔοντα αἰμομιξίας. Μετὰ μακρὸν σταδίον φόνων ἡ συμμορία συνελήφθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰακώβου, ὅστις, παρορμηθεὶς εἰς ὀργὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐνεκ τῆς μακρᾶς ἀτιμωρησίας τῶν κακούργων, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς στρατοῦ, ὅστις διὰ κυνῶν, σφρκαίνοντων αἷμα, κατάρθωτε νὰ ἐθάψῃ ἐκ τοῦ σπηλαίου ὁλόκληρον τὴν μυστηρὴν φυλὴν, καὶ ἡ; ἐκνήχθη θάνατος, σύμφωνος πρὸς τὸν βίον ἐν ᾧ ἐκυλόντο. Τῶν ἀνδρῶν, λέγει ὁ ἱστορικός, τὰ ἐν τοσούτῃ ἐρρίθησαν εἰς τὸ πῦρ, αἱ χεῖρες καὶ αἱ πόδες ἀπεσπασθησαν τῶν σωματικῶν των, καὶ ἀρίθησαν νὰ αἰμοσπάζωσι μέχρις ἐκπνεύσεως. Ἡ μήτηρ τῆς ὁλης φυλῆς, αἱ θυγατέρες καὶ αἱ μικραὶ ἐγγοναὶ ἀπὸ πρᾶστησαν μαρτυρες τοῦ θανάτου τῶν ἀρρέων, ἐρρίθησαν ζῶσαι εἰς τρία κεχωρισμένα πυρὰ, καὶ ἐγένοντο τέτρα.